5e jaargang, no. 10
oktober 2026

Hogerop

In deze uitgave:

- Wie of wat aanbid ik?
- De 2e brief aan de Tessalonicenzen (4)
- Wandelen door het Oude Testament (39a)
- Onderweg naar geestelijke volwassenheid (4)
- Jongerenrubriek: ‘Zie’
- Openbaring in vogelvlucht (18)
- Draait het om Israël of gaat het om Jezus en Zijn Gemeente?
- Leg je aardse last af en leef in vrijheid in het Koninkrijk van God

volle evangelie magazine

HOGER-OP

5e jaargang no. 10 – oktober 2026

INHOUDSOPGAVE (met links naar de artikelen)

2 Van de redactie: Wie of wat aanbid ik?
3 De tweede brief aan de Tessalonicenzen (4) - J.E. v.d. Brink
4 Wandelen door het Oude Testament (39a) - Cees Visser
7 Onderweg naar geestelijke volwassenheid (4) - Pieter van Berkel
11 'Goud vanouds en nu': video van Jan-Paul Apon - Rita Blijdorp
12 Jongerenrubriek: Zie - Zeina Bassa-Dafesh
14 Openbaring in vogelvlucht (18) - door Toon van den Hoorn
16 Liederen om te luisteren of mee te zingen - Henk Verbeek
16 Draait het om Israël of gaat het om Jezus en Zijn Gemeente? - Jildert de Boer
21 Leg je aardse last af en leef in vrijheid in het Koninkrijk van God - Lauris van Eekeren
24 Mededelingen en websites
24 Colofon
24 Gedicht: Dan kun je weer ademen…en leven - Hanny Laurita

VAN DE REDACTIE

WIE OF WAT AANBID IK?

De tijd is nabij dat in vervulling zal gaan: ***"En de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna, en zij AANBADEN het beest. En allen die OP DE AARDE WONEN, zullen het beest aanbidden, ieder wiens naam niet geschreven is in het boek des levens van het Lam dat geslacht is sedert de grondlegging der wereld*** (Openb. 13:3-4,8).

Waar gaat mijn hart naar uit?

In het boek Openbaring komt het woord AANBIDDING veel voor. Daar komen twee soorten 'aanbidding' tot hun climax. Dan is de grote vraag: in welk ontwikkeling ben ik? Wat is voor mij alle aandacht en aanbidding waard? Waar koester ik bewondering voor? Waar gaat mijn levensinteresse naar uit? Bedenk ik de dingen die boven zijn, waar Christus is, of ben ik meer aards georiënteerd? Zie ik werkelijk alle belang in de hemelse roeping? Heb ik van harte behoefte aan bidstonden, onder meer om de strijd tegen onze geestelijke vijand aan te gaan?

Wij kunnen gemakkelijk geïmponeerd raken of in beslag genomen worden door aardse interesses die de blik op het hemelse vertroebelen. Satan doet zijn uiterste best om de blik van de mensen aan de aarde gekluisterd te houden, waardoor je er niet echt toe komt om ***EERST het Koninkrijk van God te zoeken*** (Matt. 6:33). De duivel toonde Jezus alle koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid, en zei tot Jezus: ***"Dit alles zal ik U geven, indien gij u neerwerpt en mij AANBIDT. Toen zei Jezus tot hem: De Here, uw God zult gij AANBIDDEN en Hem ALLEEN dienen"*** (Matt. 4:8-10). Aanbid ik uitsluitend Hem of dien ik Hem naast en met al het andere?

Welke instelling of gezindheid hebben wij?

Het gaat hier vaak niet zozeer om zonde, maar om mijn zinnen niet te zetten op het aardse dat gauw een afleiding kan worden, om mij van het wezenlijke waar het echt om draait af te houden. Denk bijv. aan een hobby als die veel tijd opslokt en waar je helemaal in op kunt gaan, als je niet oplet.

We kunnen denken aan de gezindheid van Asaf die zei: ***"Wie heb ik naast U in de hemel? Naast U begeer ik NIETS op aarde"*** (Ps. 73:25). Of de instelling van David: "Ik heb tot de Here gezegd: Gij zijt mijn Here, ik heb GEEN GOED buiten U" (Ps. 16:2). Wat een radicale houding hadden deze twee mannen al onder het oude verbond. Als wij onder het nieuwe verbond ons ernaar uitstrekken ***eerstelingen*** te zijn dan behoren we tot de ***LOSgekochten van de aarde***. ***"Dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Hij ook heengaat"*** (Openbaring 14:3-4). Met deze 100% instelling is het afgelopen met ***het ontsteken van offers*** van aanbidding ***voor wat ONWEZENLIJK is.*** Die dat doen, ***struikelen op hun wegen, de oude paden"*** (Jer. 18:15). De HSV heeft het hier over ***"nutteloze afgoden."*** (In dit korte artikel geef ik verder geen voorbeelden daarvan, maar je kunt voor jezelf wel dingen invullen…).

De Vader aanbidden in geest en waarheid

Dan wordt het wezenlijk Hem te aanbidden met een groot verlangen dat Gods wezen, dat Jezus' karaktertrekken in mij openbaar worden. Ben ik ervan gegrepen dat Hij AL mijn aanbidding waard is? Bidden om Hem iets te vragen is één ding maar Hem te aanbidden en bewonderen OM WIE HIJ IS, dat is nog heel iets anders. ***God de Vader zoekt ware aanbidders, die Hem aanbidden in geest en waarheid*** (Joh. 4:23-24).

Meer en meer toegroeien naar Zijn beeld

Aanbidding is geen vragen om dit of dat, maar een volledige overgave en toewijding aan de Heer in je levensstijl met een enorm verlangen naar Zijn beeld toe te groeien! Zijn beeld gaan dragen en dat uit te stralen is meer dan wat ook en het is niet iets dat ons zomaar komt aanwaaien.

Het is steeds een afstemmen op de hemelse golflengte en ons in de hemelsferen bewegen, terwijl we de positieve weerslag daarvan op aarde mogen uitleven. Wij willen behoren tot hen die ***IN DE HEMEL WONEN*** (Openb. 12:12; 13:6; 19:14).

Het altaar en hen die daarin aanbidden

In Openb. 11:1 lezen we: ***"Sta op en meet de tempel Gods en het altaar en hen die daarin AANBIDDEN."*** De tempel is hier niet een te herbouwen aardse, stenen tempel in het tegenwoordige Jeruzalem, maar een beeld van de gemeente, zoals overal in de brieven van de apostelen wordt aangegeven. Er wordt gemeten met ***"de maat van de volle wasdom van Christus"*** (Ef. 4:13). Daarbij wordt het (gouden reukoffer)altaar en hen die daarin AANBIDDEN *specifiek* genoemd, dat duidt op de gemeenschap met God in de opstijgende 'wierook' van lof en aanbidding (vergelijk Openb. 8:3-5; Openb. 5:8). In de tabernakel van Mozes stond het reukofferaltaar pal voor het voorhangsel met daarachter de ark van het verbond, een beeld van de troon van God. Het beeldt ons gebedsleven uit.

Hoe goed is het om ernaar te zoeken in een voortdurende, levende verbinding met God te staan. Daarom: AANBID HEM, het is alle moeite waard!

VAN DE PIONIERS

DE TWEEDE BRIEF VAN PAULUS AAN DE TESSALONICENZEN (4)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

2 Tess. 3:1-10

1 ***Voorts, broeders, bidt voor ons, dat het woord des Heren snelle voortgang hebbe en verheerlijkt worde, evenals bij u,***

Paulus is blij met de gemeente die hij heeft gesticht. Hij vraagt de gemeenteleden om op hun beurt voor hem te bidden en zo met hem mee te strijden in de hemelse gewesten. Zijn verlangen is dat hij het evangelie verder kan verspreiden en dat mensen het aanvaarden, zodat het rijke vrucht draagt. Gods Woord wordt verheerlijkt wanneer het ***niet leeg terugkeert, maar doet wat God wil en bereikt waarvoor Hij het heeft gezonden*** (Jes. 55:11).

2 ***en dat wij bewaard blijven voor de wargeesten en slechte mensen; want trouw vindt men niet bij allen.***

Paulus vraagt ook om gebed voor bescherming tegen de invloed en de aanvallen van misleidende geesten. Die zaaien met verkeerde leringen en inzichten verwarring onder de gelovigen. Daarnaast vraagt hij om bescherming tegen slechte mensen die als spreekbuis van deze geesten optreden. Het gaat om mensen die zich bij Gods kinderen aansluiten, maar niet trouw blijven aan de waarheid. In Korinthe, vanwaar Paulus deze brief schrijft, zijn zowel valse apostelen met judaïstische leringen en opvattingen actief als 'vleselijke' christenen, die nog niet helemaal met hun oude levensstijl hebben gebroken. Zij zijn niet trouw gebleven aan de waarheid die Paulus hun namens de Heer heeft verkondigd.

3-5 ***Maar wèl getrouw is de Here, die u sterken zal en u bewaren voor de boze. En wij vertrouwen in de Here van u, dat gij, hetgeen wij (u) bevelen, [niet alleen] doet, maar ook zult doen. De Here neige uw harten tot de liefde Gods en tot de volharding van Christus.***

God blijft van zijn kant wél trouw aan zijn Woord. Bij Hem is immers '***geen verandering of schaduw van omkering***' (Jak. 1:17), en '***Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde tot in eeuwigheid***' (Hebr. 13:8). Omdat zij "in de Heer" of in zijn lichaam zijn, vertrouwt Paulus erop dat de Heer de gemeente door de kracht van de heilige Geest sterk maakt en beschermt tegen de aanvallen en verleidingen van de boze. Als de gelovigen standvastig blijven in hun geloof, wijkt de boze en slaat hij op de vlucht (vgl. Jak. 4:7). Paulus vertrouwt erop dat zij niet alleen nu, maar ook in de toekomst trouw blijven aan wat hij hun in Jezus' naam heeft geleerd en opgedragen. Ten slotte bidt Paulus dat de Heer door de heilige Geest hun innerlijk versterkt met Gods liefde. Zo kunnen zij die liefde in hun omgeving laten zien: niet af en toe of voor een korte tijd, maar volhardend, zoals Christus die liefde heeft laten zien.

6 ***Maar wij bevelen u, broeders, in de naam van de Here Jezus Christus, dat gij u onttrekt aan elke broeder, die zich ongeregeld gedraagt, in strijd met de overlevering, die gij van ons ontvangen hebt.***

In vers 4 zegt de apostel dat hij erop rekent dat de gelovigen hem nu en in de toekomst gehoorzamen en doen wat hij hun opdraagt. Nu geeft hij een concreet bevel. Er zijn allerlei onderwerpen waarover hij al vaker met hen heeft gesproken. Dat vormt de overlevering die ze van hem hebben ontvangen. Nu heeft hij gehoord

van een nieuwe ontwikkeling in Tessalonica die hiermee in strijd is: sommige gelovigen zijn gestopt met werken om in hun dagelijks onderhoud te voorzien. Dat is een zichtbare zonde die de gemeente schade toebrengt. Dit luie gedrag wordt om godsdienstige redenen goed-gepraat. Paulus spreekt deze broeders aan in de naam van de Heer Jezus Christus. Hij doet een oproep aan de andere gelovigen om afstand van hen te houden en niet met hen om te gaan, omdat zij zich ongeregeld gedragen. Paulus heeft deze verkeerde levenshouding zelf nooit gepredikt of aanbevolen. Die is in strijd met het evangelie van het Koninkrijk der hemelen.

7,8 ***Gij weet immers zelf, hoe ons voorbeeld behoort gevolgd te worden, daar wij bij u niet van de regel afgeweken zijn, noch gegeven brood bij iemand hebben gegeten; maar met moeite en inspanning werkten wij dag en nacht, om niemand van u lastig te vallen;***

Tijdens zijn verblijf in Tessalonica geeft Paulus zelf het goede voorbeeld. Hij werkt daar om in zijn eigen onderhoud te voorzien, ook al is hij een verkondiger van het evangelie. Dat doet hij ook op veel andere plaatsen, zoals in Korinthe, waar hij werkt als tentenmaker (Hand. 18:3, 20:34). Paulus streeft ernaar om niemand tot last te zijn (2 Kor. 11:9). Soms ontvangt hij giften of heeft hij genoeg gespaard om zich volledig aan de prediking te kunnen wijden (zie bijvoorbeeld Hand. 18:5). In Tessalonica krijgt hij steun van de Filippenzen (Fil. 4:15-16), maar zelfs dan houdt hij vast aan zijn eigen regel. Hij zet zich dag en nacht in, zowel voor zijn dagelijkse werk als voor de verkondiging van het evangelie. Zo hoeft hij niet op kosten van anderen te leven en kan hij tegelijk zijn geestelijke roeping vervullen.

9,10 ***niet, dat wij er geen bevoegdheid toe hebben, maar om ons u tot een voorbeeld ter navolging te stellen. Want ook toen wij bij u waren, bevalen wij u dit: Wil iemand niet werken, dan zal hij ook niet eten***.

Paulus benadrukt vaker dat hij als apostel wel degelijk het recht heeft om zich te laten onderhouden, maar dat hij daar zelf bewust geen gebruik van maakt (1 Korintiërs 9:4–12). Het is dan ook geen algemene regel voor alle verkondigers van het evangelie. De arbeider is immers zijn loon waard (1 Tim. 5:18), en dat geldt ook voor wie geestelijk werk doet. Met zijn eigen werkwijze geeft hij de gelovigen wel een voorbeeld om na te volgen. De Schrift vraagt ook van geestelijke werkers dat zij ijverig zijn en het loon dat zij ontvangen daadwerkelijk verdienen. Het is niet de bedoeling dat zij hun dagen vullen met lang uitslapen, veel rusten, overmatig vakantie vieren of huisbezoeken die alleen maar draaien om koffie drinken en gezellig praten. Tijdens zijn verblijf bij de gemeente geeft Paulus hun deze regel voor het dagelijks leven mee: ***wie niet werkt, zal ook niet eten*** (slot volgt).

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (39a)

Door Cees Visser

Job 1:1 – 42:17

Inleiding

Job leeft naar alle waarschijnlijkheid in de tijd van Abraham, Isaak en Jakob: dus vóór de wetgeving bij de Sinaï en vóór de intocht in Kanaän. Zijn leefwereld komt sterk overeen met die van de aartsvaders.

Het bijbelboek Job is veel later geschreven: waarschijnlijk pas in de vierde of de vijfde eeuw voor Christus - ruim duizend jaar later. Al die tijd is zijn levensverhaal bekend gebleven en mondeling overgeleverd.

Het grootste gedeelte van het boek Job is in dichtvorm geschreven. Daarmee behoort dit boek samen met Psalmen, Spreuken, Prediker en Hooglied tot de wijsheidsliteratuur.

Heeft Job werkelijk geleefd?

Job heeft werkelijk geleefd. Hoe weten we dat? In Ezechiël 14 wordt hij in de verzen 14 en 20 in één adem genoemd met Noach en Daniël: drie mannen die in hun tijd de raad van God hebben gediend. Ook in het Nieuwe Testament wordt van Job getuigd, in Jakobus 5:11.

Job behoort niet tot Israël en woont ook niet in Kanaän. In Job 1:1 staat: ***In het land Us woonde een man die Job heette.*** Verwar *Us* niet met *Ur*: dat is het land waar Abraham uit wegtrekt, in Mesopotamië, bij de Eufraat en de Tigris. Het land Us heeft waarschijnlijk ten oosten van Kanaän gelegen: een gebied dat grenst aan Edom en vermoedelijk doorloopt tot aan Damascus in Syrië.

Een rechtvaardig en welvarend man

Wat staat er van Job? Hij is rechtvaardig, onberispelijk, heeft ontzag voor God en mijdt het kwaad. Zulke mensen leefden er in die tijd dus ook *buiten* Kanaän. Abraham is in zijn tijd niet de enige die God kent: hij

ontmoet in zijn leven Melchisedek, een koning van gerechtigheid en een priester van God, een man die niet tot het geslacht van Abraham of het volk Israël heeft behoord (Gen. 14:18-24). Ook Mozes ontmoet in zijn tijd zo'n man, zijn schoonvader Jetro, die niet tot Israël behoort, maar God wel kent en dient (Ex. 2:16-22; 3:1; 4:18-20, enz.).
Er waren dus ook buiten Israël mensen die God kenden en dienden, al was dat aantal niet zo groot in de tijd van Job. Toch heeft het verhaal van Job diepe indruk gemaakt in heel die streek.
Job is een welvarend man. Hij leeft met God, heeft kennis ván God en áán God, en is wellicht de rijkste en de grootste uit zijn tijd. De tekst zegt dat hij zeven zonen en drie dochters heeft en een enorme veestapel van schapen, geiten, kamelen, ossen en ezelinnen, alsook een stoet slavinnen en slaven.

Koppeling met voorspoed

In die tijd hangen welvaart en godsvrucht met elkaar samen: als je God kent en goed leeft, word je rijk en welvarend. Zo denken mensen nog steeds: *als je goed bent, gaat het je goed; als je slecht bent, gaat het je slecht.* Dat is een opvatting in deze wereld, maar het is niet altijd zo. Dat is een van de dingen die in het boek Job aan de orde komt: bestaat die koppeling wel?
Waarom dienen mensen God? Is dat om de 'heb', om van Hem te kunnen ontvangen? Die kans bestaat. Of dienen mensen God puur omdat Hij *God* is, op basis van liefde? Die vraag mag je jezelf ook stellen. Het verhaal van Job is niet alleen een verhaal van een man uit die tijd. De vragen die erin aan de orde komen zijn ook in onze tijd hoogst actueel. Wat doen mensen als hun voorspoed en welvaart afnemen? Wat doen mensen als ze in een periode van *lijden* terechtkomen, als alles tegenzit, zelfs zonder aanwijsbare oorzaak? Blijven ze dan God dienen of gaat er dan heel wat anders spelen? Dat kun je zelfs bij jezelf tegenkomen: wat doe ik als het met mij wat minder goed gaat? Waar ga ik dan de oorzaak zoeken? Is het een gevolg van zonde? Dat wordt hier door de vrienden van Job op een gegeven moment aangevoerd.
Wat is toch de zin van het lijden en welke rol heeft God hierin? Het boek Job stelt die vraag, zonder concreet en exact het antwoord daarop te geven. Het zet je aan tot denken. Welke invloed heeft Satan hierin? Satan wordt in dit boek bij naam genoemd, maar gaat het in de hemelsferen zoals het hier, in het boek Job, beschreven wordt? En laat God het allemaal toe? Kan de vijand 'gewoon' zijn gang gaan?

Een doorkijkje in de hemel

De schrijver van het boek Job geeft zijn lezers een doorkijkje in de hemel. Het verhaal begint in de geestelijke wereld. We lezen Job 1:6-12 - ***Op een dag kwamen de hemelbewoners hun opwachting maken bij de HEER, en ook de satan bevond zich onder hen. De HEER vroeg hem: Waar kom je vandaan? Hij antwoordde: Ik heb rondgezworven en rondgedoold op aarde. De HEER vroeg aan de satan: Heb je ook op mijn dienaar Job gelet? Zoals hij is er niemand op aarde: hij is rechtschapen en onberispelijk, hij heeft ontzag voor God en mijdt het kwaad. De satan antwoordde de HEER: Zou Job werkelijk zonder reden zoveel ontzag voor God hebben? U beschermt hem immers, evenals zijn gezin en alles wat hem toebehoort. U hebt het werk dat hij doet gezegend, zodat zijn bezit zich steeds meer uitbreidt. Maar als U uw hand naar hem uitstrekt en aantast wat hem toebehoort, zal hij U ongetwijfeld in uw gezicht vervloeken! Toen zei de HEER tegen hem: Luister, met alles wat van hem is mag je doen wat je wilt, maar raak Job zelf niet aan. Hierop vertrok de satan.***

Het is mooi dat de schrijver hier de Satan noemt: al de rampen die Job gaan treffen, gaan van Satan uit. Maar het is jammer dat de schrijver van het boek Job nog niet weet dat God niet en nooit met Satan onderhandelt, dat God het kwaad niet toelaat en maar laat geschieden. Wij mogen verder kijken in de hemelsferen, met de blik van Jezus Christus. Jezus heeft ons een heel ander beeld van de hemelsferen getoond. Vanuit zijn evangelie zien we dit verhaal anders.

God is licht en enkel goed

Jezus zegt dat God licht is, en dat er in Hem in het geheel geen duisternis is. Dat schrijft Johannes in 1 Johannes 1:5 - ***Dit is de verkondiging die wij van hem gehoord hebben en aan u doorgeven: God is licht, er is in hem geen spoor van duisternis.*** Van God heb je dus geen duisternis, geen kwaad te vrezen.
Ook Jakobus 1:17 zegt dat God goed is en dat ***elk goed geschenk van Hem komt, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of schaduw van omkeer. Dwaal niet, broeders en zusters!***

Johannes en Jakobus hebben dit van Jezus gehoord en aan ons verkondigd. Er worden geen 'afspraken' in de hemel gemaakt, er is geen overleg tussen God en Satan over mensen. God bemoeit zich niet met Satan, Hij bemoeit zich met mensen en zorgt voor hen, Hij houdt zijn hand over mensen. Alles wat mensen aan negativiteit meemaken, komt uit de koker van de vijand en is opgezet als aanval op mensen, als aanval op Gods

koninkrijk. Al het kwaad en alle duisternis komt van Satan. God houdt zijn hand over het leven van mensen, en hier houdt Hij zijn hand over het leven van Job.

Alles kwijt in één dag

Er gebeuren in het leven van Job dingen die in een normaal mensenleven niet voorkomen. In Job 1:13-19 komen er vier boden op één dag achter elkaar aanrennen, en ze komen Job het ene na het andere ongeluk vertellen. Een ongeluk komt nooit alleen, zeggen mensen tegen elkaar. Die uitdrukking is mede op basis van dit verhaal ontstaan. Er komt altijd iets bij wat het nog ongelukkiger maakt.

In één dag is Job alles kwijt: zijn kudden, zijn knechten, zijn kinderen, zijn huis. Of dat werkelijk allemaal op één dag is gebeurd, is niet het belangrijkste punt. Terwijl de ene bode nog niet is uitgesproken, komt de volgende al aanrennen: er is ook nog dit gebeurd, en alleen ik ben ontkomen. En direct daarna de derde.

Het is natuurlijk een vertelvorm, een verwoording van wat er gebeurd is. Een man die ongelooflijk rijk is, kan in één dag ongelooflijk arm worden. Blijkbaar kan er vanuit de geestelijke wereld heel wat op touw worden gezet om mensen in de ellende te storten.

En wat doe je dan, als je dat overkomt? Job zegt: ***De HEER heeft gegeven, de HEER heeft genomen, de naam van de HEER zij geprezen. En ondanks alles zondigde Job niet en maakte hij God geen enkel verwijt*** (1:21-22).

Ook zijn lichaam wordt aangetast

Satan gaat nu ook Jobs *lichaam* aantasten. Hij slaat hem met kwaadaardige zweren van hoofd tot voeten (2:7). God houdt alleen zijn hand over het *leven* van Job. Hij raakt niet alleen al zijn bezittingen kwijt, maar ook zijn gezondheid. Hij zit in as, in stof en vuil, zegt de NBV, in rouw, en kan zich alleen nog met een potscherf krabben. Alles is hij kwijt: zijn huis, zijn kinderen, zijn runderen, zijn vee, zijn slaven en slavinnen. Het enige wat overblijft, is zijn vrouw.

En wat doet zijn vrouw? Zij keert zich *tegen* hem. Wat zie je dat toch vaak gebeuren: als het moeilijk wordt in een huwelijk, worden man en vrouw niet één, maar raken ze tegen elkaar verdeeld. Ze gaan elkaar verwijten maken. Je spreekt als een dwaas, zegt Job tegen haar, ***zouden we het goede van God aannemen en het kwade niet?*** (2:10). Dat is weer zo'n 'gevleugelde' uitspraak…

Besef dat je er een probleem *bij* krijgt als je in je huwelijk tegen elkaar ingaat. Je kunt je ook samen opstellen, zoals Job. En als je in Jezus Christus gelooft, op Hem vertrouwt, en de situatie vanuit zijn visie en werkelijkheid benadert, is er méér bij jou dan bij Job.

Drie vrienden komen troosten

Gelukkig voor Job komen er drie vrienden naar hem toe. *Elifaz* uit Teman, *Bildad* uit Suach en *Sofar* uit Naäma. Met zijn drieën komen ze naar Job toe om hun medeleven te betuigen en hem te troosten. Bij aankomst herkennen ze hem niet eens - zo erg ziet hij eruit. Ze barsten in weeklagen uit, scheuren hun kleren, gooien stof op hun hoofd en gaan naast hem zitten.

En wat doen ze dan? ***Zeven dagen en zeven nachten zeggen ze niets*** (2:12-13). Wat een toestand: zeven dagen en zeven nachten zitten ze daar te zwijgen en te kijken. Ondertussen zullen ze elkaar hebben aangekeken en zal er op het non-verbale terrein van alles zijn gebeurd. Misschien hoopte Job in het begin nog op troost, maar naarmate de tijd vordert, blijkt er geen enkele blijk van medeleven van die drie mannen uit te gaan.

Job zegt dan, in Job 3:26: ***Ik vind geen vrede, ik vind geen kalmte, mijn rust is weg, onrust bevangt mij.*** Hij vervloekt de dag dat hij geboren is. Daar zit hij, alles kwijt, en zijn vrouw tegenover zich; daar heeft hij helemaal niets aan. En zijn vrienden hebben ook nog niets gezegd. Job is de eerste die spreekt.

De vrienden gaan redeneren

Dan gaan de vrienden praten. Ze proberen de dingen te verklaren, vanuit hun eigen gedachtegang, en ze spreken Job daarop aan. Dat blijkt niet uit God te zijn, en in die zin bieden ze Job geen enkele troost. Ze zitten op de lijn van de vijand, die zich had afgevraagd: ***is het om niet dat Job godvrezend is?*** (1:9) En wat zeggen deze vrienden? *Is het om niet dat Job door God wordt gestraft?* Dat gebeurt niet zonder reden: het is een straf op de zonde. Dat is de gedachtelijn van Elifaz, Bildad en Sofar. Geen van drieën komt met troost; ze keren zich gewoon tegen Job.

Is er dan geen verband tussen lijden en zonde? Als er geen zonde was geweest, was er toch ook geen ziekte en geen lijden geweest. Nee, dat klopt. Maar als je van dat verband een 'systeem' maakt, een wetmatigheid, en gaat prediken: 'wie lijdt is schuldig', dan ga je veel te ver. Dan breng je geen troost meer, dan zeg je: Job, je geloof is niet echt, en het oordeel dat je nu treft is daar het bewijs van.

Dat kom je ook in het Nieuwe Testament tegen. In Johannes 9:1 wordt gevraagd: ***Hoe komt het dat iemand blind is als hij geboren wordt? Heeft hij dan zelf gezondigd of zijn ouders?*** Het antwoord van Jezus is helder en duidelijk: *hij niet, en zijn ouders ook niet.*
In Lucas 13 spreekt Jezus hier ook over. Er zijn dan mensen bij Jezus die Hem vertellen over de Galileeërs van wie Pilatus het bloed vermengd heeft met hun offers. Jezus zegt dan tegen hen: ***Denkt u dat die Galileeërs grotere zondaars waren dan alle andere Galileeërs, omdat ze dat moesten ondergaan? Zeker niet, zeg ik u. Maar als u niet tot inkeer komt, zult u allen op dezelfde wijze omkomen. Of denkt u dat de achttien die stierven doordat de Siloamtoren op hen viel, schuldiger waren dan alle andere mensen die in Jeruzalem wonen? Zeker niet, zeg ik u. Maar als u niet tot inkeer komt, zult u allen net zo omkomen als zij.***

Dit is glashelder. Je kunt het lijden niet in een 'wetmatigheid' plaatsen, niet in een 'formule' zetten: als er geen *zonde* was geweest, dan ook geen ziekte en geen lijden. *Dus*: als er lijden is, als er ziekte is, dan moet er ook *zonde* zijn... Dan draai je de boel om, en maak je van iets dat een 'wetmatigheid' lijkt te zijn iets waarmee je mensen veroordeelt en pijn doet. Daarmee maak je hun lijden nog erger.

Elifaz houdt vol
Elifaz heeft nooit iets anders gezien dan dit, zegt hij. In zijn waarneming gaat het altijd zo (4:7-8). In zijn eerste rede aan Job beroept hij zich op een visioen en een openbaring die hij van God gekregen zou hebben (4:12-21). Elifaz kent God wel, maar interpreteert dit op een wijze die niet uit God is. En dat gebeurt wel vaker met mensen die God kennen: ze kunnen conclusies trekken die niet van God zijn. Elifaz zegt tegen Job: ***Wend je tot God, want de HEER wondt en verbindt, Hij slaat en geneest*** (5:17-18).
Jobs eigen ervaring in zijn leven met God klopt niet met de theorie die Elifaz hier verkondigt. En dat zegt hij ook tegen hem: Elifaz, je bent een onbetrouwbare vriend. Als ik iets misdaan heb dat de oorzaak hiervan is, vertel het dan. Maar jullie komen alleen met verwijten. Na zijn antwoord aan Elifaz wendt Job zich ook tot God: ***Heb ik gezondigd, heb ik U iets misdaan*** (7:20)?

Bildad gaat door
Dan neemt Bildad het woord. In hoofdstuk 8 gaat hij door in de lijn van Elifaz: Geef het nou maar toe, Job. Het kan niet anders of er moet iets geweest zijn, want God verdraait het recht niet en veracht de onschuldige nooit. Dat is waar: God veracht de onschuldige nooit. Maar als je zelf op een bepaald moment in die 'verachting' verkeert, ben je dan schuldig? Dat is de zaak waar het om draait. Zo denken zij, en zo denken heel veel mensen, ook nu nog. Misschien herken je die gedachte ook nog in je eigen denken.
Job zegt: Dat God de onschuldige nooit veracht, dat weet ik. Maar ik weet ook dat ik nergens tekortschiet, want ik ken mijn eigen hart. Job blijft aan zijn rechtvaardigheid en aan zijn onschuld vasthouden. Hij zegt niet dat hij volmaakt is, maar één ding weet hij: dit onvoorstelbare, grote, diepe lijden kan niet het gevolg zijn van een van zijn daden. Hij heeft zelfs elke ochtend, als zijn kinderen een feest hadden gehad, een offer gebracht voor eventuele zonden tijdens dat feest: zo nauwkeurig leefde die man (1:4-5). Hij weet dat hij echt onschuldig is, en dat zegt hij tegen Bildad. Maar hij vraagt ook aan God: Waarom is dit nu zo, waarom ben ik in deze situatie terechtgekomen? ***U weet dat ik er niet schuldig aan ben*** (10:7).

Sofar
Dan komt Sofar, de derde (vanaf 11:1). En die vaart ook uit tegen Job: ***Wat een woordenstroom, wat een redenering van jou. Denk je dat je gelijk hebt met je geklets? Denk je dat jouw dwaasheid ons tot zwijgen brengt? Zuiver ben ik, zeg je, Job? Zou God zelf maar eens spreken wat Hij ervan vindt. Keer je toch naar Hem toe, werp het kwaad ver van je, dan zal er weer licht zijn, weer hoop, dan gaat het weer goed met je.***

Ook hier dat aardse, 'platte' denken, zonder rekening te houden met die hogere dimensies, met de wetten van Gods koninkrijk die ver boven al dit menselijk redeneren uitgaan *(Het tweede deel over Job volgt in deel 39b in het volgende nummer).*

DE DAAD BIJ HET WOORD

ONDERWEG NAAR GEESTELIJKE VOLWASSENHEID (4)

Door Pieter van Berkel

Bijna..., bijna was het Pieter niet gelukt om dit artikel te schrijven. Al eerder hebben jullie gehoord dat daar waar Pieter woont op de Filipijnen een aantal zware aardbevingen hebben plaatsgevonden (nog zwaarder dan in Venuzuela) maar zo langzamerhand zijn die aardbevingen een vast verschijnsel geworden. De avond/nacht dat Piet aan het schrijven was, was er weer eentje met een kracht van 6,4 op de schaal van Richter. Van slapen komt dan niet veel en

zeker niet als het veiliger is om buiten te bivakkeren. Jullie begrijpen wel dat het een dagelijkse strijd is tegen de vermoeidheid. Maar ook deze maand is het hem weer gelukt. Denk alsjeblief aan hem en aan zijn vrouw Heleen want jullie gebedssteun is hier hard nodig (red. via R.B.).

1. Een korte terugblik

Het voorgaande artikel lag de focus op geestelijke gemakzucht en welke consequenties dit heeft wanneer mensen dit in hun leven toelaten. Jezus roept ons met grote liefde steeds weer op om ons geestelijke leven serieus te nemen. Laten we gezapigheid en gemakzucht toe dan leef je *niet* in de wil van God. Als mensen daarin bewust blijven hangen dan sterft als het ware het geestelijke leven. Hiermee bedoel ik, dat men *geestelijk inactief* wordt. De Geest van God waarin je gedoopt bent, wordt door die keuze lam gelegd. Dat is een geestelijke wetmatigheid. Als het om de mens gaat *reageert en handelt God op hoe wij kiezen.* Die vrije keuzemogelijkheid heeft God in de mens gelegd toen Hij de mens schiep. God zoekt daarom mensen die uit *vrije wil* voor Hem kiezen. Hij verlangt naar jouw persoonlijke liefde die gekenmerkt wordt door jouw *onvoorwaardelijke* toewijding. Zijn liefde is eeuwig en onveranderlijk. Zijn liefde verandert ook niet als wij de fout in gaan. *Dat komt* omdat God Zelf de *liefde* is. Dat is Zijn natuur. En wij? Hebben wij ook onvoorwaardelijk lief en zijn wij ook onvoorwaardelijk toegewijd aan Hem ongeacht je situaties of… alleen als het ons uitkomt? Hier kom ik verderop nog op terug.

2. Het bloed van Jezus vloeide voor ieder mens

Hosea 11:8 BB ***Maar het doet Mij zoveel pijn om jullie niet te helpen! Hoe kan Ik jullie laten vernietigen zoals Adama en Zeboïm vernietigd zijn? Mijn hart draait zich om in mijn binnenste. Ik zou het zó graag anders doen!***

Hier geeft Hij aan hoe groot Zijn liefde en trouw is. Maar tegelijkertijd geeft Hij ook aan, dat Hij niet anders kan dan mensen loslaten als zij hun eigen weg kiezen. Maar dat doet God wel met pijn in Zijn hart. Die liefde geldt voor **héél** Zijn volk of ze nu wel of niet in het volle evangelie zitten. Die liefde geldt voor *alle* mensen gelovend of niet. Het bloed van Jezus vloeide voor *ieder* mens. *1 Johannes 3:17 zegt: BB* ***'Hoe kan Gods liefde in iemand blijven die méér dan genoeg heeft om van te bestaan, maar zijn hart sluit voor een broeder of zuster die hij gebrek ziet lijden?'***

Dus als je **echt** de liefde van God in je hebt, ga je *vanzelf* omzien naar je medemens. Méér dan genoeg wijst naar inzicht in het Woord van God en wijsheid van Gods Geest hebben. Maar ook als je in het natuurlijke leven méér hebt dan die ander die gebrek lijdt. Dat laatste speelt bij ons vanwege de natuurlijke armoede misschien wat meer dan in Nederland denk ik.

3. Maar God wil héél Zijn volk bewaren

Ook vandaag de dag zit Gods volk in de verstrooiing, door de vele leringen die er gebracht worden. Hoeveel kerken en evangelische kringen zijn er alleen al in Nederland en… over heel de wereld. Ik zie het hier bij ons ook. Op elke hoek van de straat een kerk of gemeente, maar ze hebben geen contact met elkaar. Het zijn vaak eilandjes die zich exclusief voelen door het *'wij hebben het'*-denken. Jarenlang hebben miljoenen gelovigen een incomplete of geheel verkeerde uitleg van Gods Woord aangehoord. Een boodschap die het plan van God met mensen heeft doen vervagen. Persoonlijk geloof ik, dat het volk van God dwars door kerken en kringen heen loopt. In dat volk van God zitten heel veel christenen die de boodschap van het Koninkrijk (nog) niet kennen, maar wel oprecht geloven in Jezus. Gods Geest legt dat in hun hart. Waarom? Omdat God *óók hen* als Zijn volk beschouwt. En... God wil **héél** Zijn volk bewaren in de duisternis die er reeds is en in nog sterkere mate gaat komen.

4. Deze gedachte zou óók in ons hart gegrift moeten staan

Jezus wil *niet,* dat er ook maar één verloren gaat en dat zijn bloed niet voor niets gevloeid heeft. *Hij kwam om te verzamelen, te behouden, te redden, te genezen om zo* ***héél*** *Zijn volk te verzamelen en…* ***tot heerlijkheid te brengen****. Dat betekent, tot volkomen heiliging komen, zodat het gehele volk Zijn beeld gelijkvormig wordt. Hebr. 2:10.*

Deze gedachte zou óók in ons hart gegrift moeten staan. *Niet* de gedachte van… zij komen er niet, want ze zijn niet van 'het volle evangelie.' Dat is exclusief denken en we zijn *niet* exclusief. Wel zijn we juist enorm bevoorrecht, dat we deze boodschap van het Koninkrijk der hemelen hebben mogen leren kennen en dát is heel wat anders. Jezus verwerpt mensen niet, omdat ze anders geleerd zijn. Hij heeft ze lief en wil niets liever dan dat ook zij Zijn Woord leren kennen en bevrijding en heling gaan ervaren. En… daar wil God *zijn kinderen/zonen* voor inzetten.

5. Jezus kwam om Zijn volk te redden

Maar wat gebeurt er dan als mensen uiteindelijk gaan inzien, dat ze al die tijd een verkeerd denken hadden en daardoor totaal ontgoocheld worden. Veel christenen zijn bijvoorbeeld gefocust op het natuurlijke volk Israël. Men ziet dat als 'het' volk van God. Men is enorm gericht op de huidige Midden-Oosten situatie. Dit alles wordt in lijn gebracht met de wederkomst van Christus. Door deze verkeerde lering is men niet meer volledig gericht op Jezus en hierdoor niet gericht op het werkelijke plan van God, dat uitgevoerd wordt dóór Jezus. Die visie is vervaagd of… er nooit geweest. De duivel weet dit ook en daarom wil hij dat gelovigen in deze leugen blijven geloven. Waarom? Omdat hij weet dat als je Jezus uit het oog verliest je ook je geestelijk leven kunt verliezen en dat is precies wat hij wil. Jezus kwam om Zijn volk te redden door ze uit te leiden uit de verstrooiing en terug te brengen naar het geestelijke Jeruzalem. *Amos 9:14-15* ***Ik zal een omkeer brengen in de gevangenschap van Mijn volk Israël.*** *(Allen die God liefhebben, welke nationaliteit dan ook)* ***Zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, zij zullen wijngaarden planten en de wijn ervan drinken, zij zullen tuinen aanleggen en de vrucht ervan eten. Ik zal hen in hun land planten, en zij zullen nooit meer weggerukt worden uit hun land, dat Ik aan hen gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.***

Wat een prachtige belofte. Wat een enorme liefde van God. Die liefde wil ik ook in mij zelf hebben voor alle mensen.

6. Zijn we bereid en klaar om als zoon op te treden?

De Heer is gekomen om Zijn volk te verzamelen Hij wil Zijn *Woord (het Evangelie van het Koninkrijk)* aan *ieder* mens openbaren. Hoe? Door middel van die mensen die deze boodschap al hebben leren kennen én… er ook uit leven. Zijn we bereid en klaar om als zoon op te treden of zijn we nog te veel bezig met ons zelf? *Zijn we klaar* ondanks de ingrijpende problemen die er soms zijn? Ik bagatelliseer dat absoluut niet. Je zal er maar mee geconfronteerd worden, dat jijzelf, je partner, je kind ongeneeslijk ziek is. Dat is een immens probleem. Maar de Heer vertroost je en draagt je en dat niet alleen. Hij is bij machte je instaat te stellen te kunnen blijven functioneren in de geestelijke wereld en in de zichtbare wereld. De Heer vraagt niet om je problemen te ontkennen, nee, Hij wil je leren boven de beïnvloeding ervan uit te stijgen. En… dat is mogelijk geworden door de kracht van Gods Geest die in ons woont.

Zo toebereid te worden, klaar gemaakt te worden voor jouw persoonlijke taak die de Heer heeft voor je. Makkelijk? Nee zeker niet. Daarom hebben we elkaars oprechte gebed nodig, ons oprecht *pleiten* voor elkaar. Dát kun je alleen leren als je jezelf volledig overgeeft aan Jezus en je jezelf óók leert te verloochenen. Met verloochenen bedoel ik hier: Alle gedachten die tegen jou zeggen 'dat kan ik niet en dat is niet voor mij weggelegd' uitbannen uit je denken. Dat is… al je trots en weerstand uitbannen uit je hart. Dat is… volledige overgave van je denken en gevoel aan de Geest van God zelf die in je woont en *Hem* Zijn werk laten doen. *Zijn we daartoe bereid?*

7. Opdat er niet één omkomt

God *zoekt* mensen *waardoor* Hij Zijn volk kan verzamelen. Willen wij die mensen zijn?

Willen wij onze nek uitsteken voor onze naaste, opdat hij tot bevrijding en genezing komt? Of… zijn we nog te veel bezig met onszelf Zijn we nog bezig met het *'als ik er maar kom denken'?* Waar is de visie en liefde voor alle bloedgekochten? God zoekt in deze tijd leiders, herders, leraren, profeten en zuilen om Zijn volk te verzamelen en om een toevlucht, een bron van eeuwig heil te zijn voor hen die ontgoocheld zijn, verstrooid zijn, vermoeid en verlamd zijn. *Opdat er niet één omkomt. Romeinen 8:19: NBG51* ***Met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden van de zonen Gods.*** *Wie zijn dat dan? Romeinen 8:14 NBG51:* ***want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.*** Maar… zien wij dit al ontwikkelen in onszelf? Handelen we al als een zoon? Spreken we al als een zoon? Treden we al op als een zoon? Word **héél** ons leven door de Geest geleid? Zijn we 100% toegewijd aan God en Jezus? Als we ons zelf hierop toetsen, dan zal Gods Geest onmiddellijk hierop aansluiten en in ons hart leggen wat er nog gebeuren moet in ons persoonlijk leven. Als we ons zelf steeds weer toetsen en de aanwijzingen van Gods Geest dan ook navolgen, zullen we iedere keer weer een stap verder komen en daarmee het beeld van Jezus steeds meer kunnen laten zien. In je gemeente, in je gezin, aan je familie kortom aan alle mensen waar we mee te maken hebben. Dat is de wil van God toch? Getuige zijn! Ik wil en zoek dat zelf met heel mijn hart.

8. Dan laat je zien, dat je vervuld bent met Gods Geest en handelt als zoon

God en Jezus willen, dat we een bron zijn van eeuwig heil *voor alle mensen.* Niet vanuit een 'moeten' maar vanuit een intense bewogenheid en liefde. Met andere woorden; dan laat je zien dat je gedoopt en… vervuld bent met Gods Geest en… handelt als zoon, hoe bescheiden misschien ook. Dit is een terrein in ons leven dat nog op vele punten moet ontwikkelen. Bij mij zeker. Dit 'omzien naar' geldt voor al de gelovigen in eigen kring, maar ook in je omgeving; zelfs wereldwijd. Dit omvat ook al onze broeders en zusters die vervolgd worden om Christus wil. Hebben wij daar ook een geestelijk oog voor? Hier lees ik er elke dag over en het is hartverscheurend wat er gebeurd. Dat gaat mij in elk geval niet in mijn koude kleren zitten. Temeer reden mijn persoonlijke relatie met de Heer te verdiepen en alles wat mij probeert tegen te houden, zoals bijvoorbeeld gemakzucht en zelfgenoegzaamheid radicaal af te wijzen. Ik wil gebruikt worden door de Heer om Zijn volk te verzamelen te bevrijden en te leiden tot zoonschap. Laat dit onze gezamenlijke passie zijn.

Dat begint in je eigen kerk of kring, maar ook daarbuiten. Hoe? Door je open te stellen en de leiding te zoeken van Gods Geest in je. Hij zal je dan mensen of situaties in je hart geven waar je voor kunt bidden en pleiten. Dan is het ook effectief wat je doet ook al zie je dat misschien zelf niet direct. Heel belangrijk is, dat je eerst *in de rust komt* en blijft.

9. God zoeken in de rust waarin Hij te vinden is

Ook weer zo'n valkuil van de duivel waar we waakzaam voor moeten zijn. Veel gelovigen vinden dat ze druk moeten zijn voor God en pakken enthousiast van alles op. Het loopt ze over en ze worden er zelf gestrest van. Precies wat de duvel wil, omdat ze dan geen tijd en energie meer hebben om God te zoeken in de rust waarin Hij te vinden is. Ik zie dat ook om mij heen. Gelovigen halen van alles uit de kast om zogenaamd de Heer te dienen maar lopen zichzelf voorbij en missen daardoor hun persoonlijke geestelijke groei. De duvel vindt dat prachtig, want hij weet dat je dan nooit effectief je zoonschap kunt leren praktiseren.

10. Niet straks maar nu

God heeft mensen nodig die zich in het Woord hebben verdiept. Jong en oud. Denk niet van: ach ik ben al 70 jaar oud voor mij is het te laat. Of ik ben nog te jong of… ik ben nu nog even heel druk, maar straks…… God kijkt niet naar hoeveel je doet en hoeveel je bereikt, maar Hij kijkt naar de *intentie van je hart*. Hij wil je toebereiden en inzetten om jouw persoonlijke taken ten behoeve van **héél** Zijn volk op te gaan pakken. Dat is niet alleen voor voorgangers of oudsten weggelegd, maar voor ieder *geestelijk levend lid*. Niet straks maar nu! Maar… het begint met ónze daadkrachtige keuze *'Ja Heer dát wil ik' Dat is de uiting van de Geest van jouw zoonschap.*

11. Hebben wij de Geest van het zoonschap in ons?

De Geest van het zoonschap is in hen die uit God geboren zijn maar… zij zullen daadwerkelijk *geestelijk moeten zijn* om het Woord effectief en met kracht te kunnen brengen onder het volk van God. Zij zullen zich moeten kunnen *losmaken* van alle bekrompenheid die vaak nog speelt in hun eigen leven of eigen gemeente om zo zicht te krijgen en… te behouden op het totale plan van God met de mens. De *Geest van het zoonschap* laten zien is *ook een getuigenis zijn* in en buiten je gemeente. Wát ze hebben hoe gering ook, dat kunnen ze al geven voor de opbouw van hun naaste. Zij zijn de verspreiders van het Woord van God *en weren de boze geesten* die denken een winst te kunnen behalen als velen ontredderd aan de grond zitten. Hebben wij ook echt de Geest van het zoonschap in ons? Met 'in ons hebben' bedoel ik: *Is de Geest van het zoonschap volop actief in ons of wordt Hij afgeremd door allerlei aardse zaken die ons nog te veel bezig houden?*

12. Ze hebben maar één passie en dat is die mensen uit de klauwen van de duivel terughalen

De Geest van het zoonschap in je hebben is óók *herder* zijn, net zoals Jezus. *Jesaja 32:1-2 BB* ***Let op, er zal een rechtvaardige Koning komen. Leiders zullen rechtvaardig heersen. Die Koning zal zijn land beschermen, zoals een schuilplaats bescherming geeft tegen de storm en de stortregen. Hij zal zijn als water in een droge streek en als de schaduw van een grote rots in een woestijn. Dán zullen de mensen weer geestelijk kunnen zien en horen.***

Herders weiden het volk van God (naar Psalm 23), maar treden ook op als koningen en vorsten. Koningen en vorsten hebben door de Geest van het zoonschap in hen autoriteit en gezag.

Zij zijn het die de bloedgekochten van de Heer terugclaimen uit de klauwen van satan. Zij zeggen niet 'het is je eigen schuld dat je in deze situatie zit'. Zij laten de met het bloed van de Heer gekochten niet roven door de vijand. Nee. ze hebben maar één passie en dat is die mensen te bevrijden uit de klauwen van de duivel. Zijn wij ook herders? Zijn wij ook koningen en vorsten? Treden we zo op in eigen leven en in eigen gemeente? *Hebben we die passie en liefde van Jezus voor elkaar?*

13. De duurste prijs werd betaald, de grootste liefde zit erachter

Wees een barmhartige Samaritaan die niet meteen omvalt als er tegenwind is. Neem het kruis op je en *word betrokken* in het grote plan van Christus.
Stijg op tot een hoger niveau en help elkaar, opdat allen behouden zullen worden en blijven en tot heerlijkheid gebracht worden. Wordt een *pleiter in de hemel* voor hen die God en Jezus ook liefhebben. De duurste prijs werd betaald, de grootste liefde zit erachter.
Eigenschappen als trouw, onbaatzuchtig zijn, eerlijk en integer zijn, herderlijk zijn, dát moeten we uitstralen. Het begint allemaal bij jezelf en dat krijgt absoluut zijn weerslag in je eigen gemeente en in je omgeving.

14. Jezus zoekt leiders, herders, profeten en zuilen

Heb je het gevoel dat je geloof kwijnende is? Heb je het gevoel, dat jouw gemeente kwijnende is? Een kwijnend christen is een open deur voor de beïnvloeding van de machten van de duisternis. Een kwijnende gemeente is een makkelijk doelwit voor negatieve beïnvloeding vanuit het rijk van de duivel. Hij is erop gericht kapot te maken. Dat is zijn natuur. *Wat is dan het antwoord hierop?* Niet een gestrest zoeken naar een oplossing. Dat is een afleidingsmanoeuvre die je aandacht afleidt en waardoor je jouw gerichtheid op Jezus kunt verliezen. Als je dat zicht kwijtraakt, dan verlies je het. Daarom roept de Heer ons op, met Zijn grote liefde en passie voor ons, om die enorme krachtbron die in je woont aan te boren. Neem leiding - dat is: neem initiatief - in je persoonlijk geestelijk leven. 'Wees je eigen pastor' zeg ik altijd, maar dan wel onder de bezielende leiding van Gods Geest. Hij roept je op een herder te zijn, een koning, een vorst die met gezag en autoriteit in de hemelse gewesten alle tegenstanders een halt toe roepen. Voor jezelf maar óók voor je naaste en… voor je gemeente. Hij roept je op om een pleiter te zijn voor je broeders en zusters, want zij vormen samen met jou de gemeente. Wees die pleiter die Jezus zoekt ten behoede van de leiding van jouw gemeente. Hij roept je op een profeet te zijn en Zijn Woord te spreken met kracht en gezag. Hij roept je op om een zuil te zijn, een steunpilaar, waar jouw gemeente samen met andere 'dragers' op rust. ***Opdat*** *ieder behouden wordt en tot heerlijkheid wordt gebracht* - het beeld van Zijn Zoon gelijk worden - zodat God onze Vader zichzelf met jou kan delen en ***alles zal zijn in allen*** *1 Kor. 15:28*. Dit is de wil van God voor jou en mij.

15. Maar… Hij wil dat niet doen zonder ons!

Die oproep is niet alleen bedoeld voor leidinggevenden in je lokale gemeenten. Deze geldt voor *ieder* geestelijk levend lid, voor *ieder* die zijn nek wil uitsteken en Christus daadwerkelijk wil volgen en zo een behoud te worden en te zijn voor **héél** het volk van God in en buiten je gemeente. Als mensen niet willen meewerken of anders kiezen is God daar *niet* afhankelijk van. Hij gaat door en vindt *nieuwe wegen en mogelijkheden* om Zijn werk te kunnen doen maar… *Hij wil dat niet doen zonder jou en mij.*
En áls je die weg wil gaan, zal de Heer je vervullen met blijdschap onder alle omstandigheden, wat er ook gebeurt, hoe het ook loopt. Ben jij bereid je nek uit te steken en die keuze te maken? Dat kun je alleen als je God en Jezus *waarlijk* liefhebt. Toets daarom jezelf of jouw liefde dezelfde is als die eeuwige en onveranderlijke en onbaatzuchtige liefde van God en Jezus.
De Heer zegene eenieder die dit leest. In Hem verbonden! *(wordt vervolgd).*

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Door Rita Blijdorp

Beste luisteraars en kijkers,

Als je de krant leest of het nieuws kijkt lijkt het wel of we op een vulkaan leven. En die narigheid trekt maar onze aandacht. Daarom deze keer een recente boodschap van Jan-Paul Apon (voorganger VEG De Kern te Ridderkerk) in de vorm van een bemoedigende video (in plaats van een mp3) over de onveranderlijke grootheid van God. Laten we dat nooit vergeten!

De toespraak op 11 oktober 2026 in de VEG Den Haag kun je HIER bekijken.

JONGERENRUBRIEK

ZIE 👀

Door Zeina Bassa-Dafesh

Hoe goed kijk jij eigenlijk?

Ken je dat? Dat je ergens naar kijkt, maar het toch niet ziet? Of dat iemand iets tegen je zegt en je later denkt: heb je dat echt gezegd? Je was er wel, maar met je gedachten ergens anders.

Dat overkwam mij laatst. Alleen dit keer had het behoorlijk wat gevolgen. Het was zondagavond. Ik reed net mijn straat uit toen er twee auto's aankwamen. Hard. En behoorlijk aan mijn kant van de weg. Naast mij was water, dus ik kon nergens heen.

De eerste auto ging nét langs me. De tweede... BAM! Mijn buitenspiegel eraf.

Het gebeurde in een fractie van een seconde. Daarna begon mijn hoofd natuurlijk te draaien. Wat gebeurde hier nou? Had ik iets anders moeten doen? Hoe kon dit? Ik zat vol adrenaline en heb die nacht nauwelijks geslapen.

Ergens midden in de nacht werd ik wakker en ineens dacht ik: *Hij heeft mij gewoon niet gezien!*

Ik zei tegen mijn man: "Pieter-Floor, ik weet het! Hij heeft mij niet gezien." Waarop hij antwoordde: "Ja... dat wist ik allang." Oké. Blijkbaar liep ik iets achter 😊

De volgende dag stond de automobilist bij mij aan de deur. Met bloemen en chocola. Tegen de schrik. Echt heel lief. En inderdaad, door die eerste auto had hij mij niet gezien. Hij wilde mij helemaal geen kwaad doen. Hij had mij gewoon niet gezien. Die gedachte bleef hangen. *Want blijkbaar kun je iemand raken, zonder dat je iemand wílt raken.* Gewoon omdat je iets niet ziet.

En uitgerekend mijn spiegel was eraf!

Nou, ik ga daar niet iets heel geestelijks van maken, alsof God dacht: *Laat Ik Zeina's spiegel er eens afrijden. Dan heeft ze tenminste een boodschap…*

Nee! Maar het werd wel een spiegel voor mij.

Heer, wat zie ík eigenlijk niet?

Ergens die nacht veranderde mijn vraag.

Niet meer alleen: *Hoe kon híj mij niet zien?*

Maar: *Heer, wat zie ík eigenlijk niet?*

Niet wat mijn kinderen niet zien. Of mijn man. Of de wereld. Nee, wat zie ík niet?

Die vraag raakte me. Misschien juist omdat ik weet hoe het is om niet te zien. Voordat ik Jezus leerde kennen, keek ik heel anders naar het leven. Dingen waarvan ik vroeger dacht: ach, wat is hier nou zo erg aan? Begon ik ineens anders te zien.

Maar ook mensen ging ik anders bekijken. Ik zag hoeveel God van hen houdt. Echt, ik wilde het bijna in iedereen gieten: *Weet je wel hoeveel God van je houdt?!* En ik ging mezelf anders zien. Opeens ontdekte ik hoe kostbaar ik ben in Gods ogen. Niet omdat ik ineens alles begreep. Dat doe ik nog steeds niet. Maar er was iets veranderd. Er was licht gekomen.

In 2 Korinthe 4:4-6, herken ik precies die beweging. Paulus schrijft over mensen die het licht van het evangelie niet zien. En vervolgens over God die Zelf Zijn licht in ons hart laat schijnen, zodat we Jezus Christus leren kennen.

Dat gaf woorden aan wat er in mijn leven gebeurde.

Ik was niet ineens beter gaan kijken. Jezus kwam in mijn leven en mijn ogen gingen open. En toch heb ik Hem nog steeds nodig om mijn blik te richten.

Mama, het trekt zo!

Dat zie ik ook thuis. Toen onze kinderen klein waren, hadden ze een oppas nodig als we een avond weg wilden. Nu zijn ze groter en zou je denken: heerlijk, geen oppas meer! Maar soms vind ik het eerlijk gezegd moeilijker om weg te gaan dan vroeger.

Toen sliepen ze tenminste 😊 Nu denk ik soms: geestelijk hebben ze ons misschien wel harder nodig.

Ik weet nog dat mijn zoon een jaar of zeven was. Hij kwam huilend naar me toe. "Mama, ik kan het niet. Niet gamen. Het trekt zo." Dit ben ik nooit vergeten. *Het trekt zo.* Hij had misschien nog niet alle woorden om uit te leggen wat er gebeurde, maar hij zag het wel. Het gamen trok aan hem en hij wilde niet dat het hem zou beheersen. En weet je wat ik zo bijzonder vond? Hij kwam zelf om gebed vragen. Meerdere keren zelfs. Tijdens onze wandelingen stonden we soms letterlijk stil om samen te bidden.

Jaren later gebeurde er iets wat me opnieuw aan het denken zette. Toen die automobilist met bloemen voor de deur stond, wilde ik graag met hem praten en voor hem bidden. Maar mijn dochter moest naar tennis. Ik vroeg mijn zoon of hij haar wilde brengen. Hij zat midden in zijn game en reageerde niet. Later kwam hij terug om sorry te zeggen. "Mama, ik wist het niet." En ineens herkende ik iets in zijn woorden.

Ik wist het niet. Of eigenlijk: *ik had het niet gezien.*

De automobilist had mij niet gezien. Mijn zoon had niet gezien wat er op dat moment speelde. En ik dacht:

hoeveel zie ík eigenlijk niet, omdat mijn aandacht ergens anders zit?

Waar gaat jouw aandacht naartoe?

En misschien denk je nu: makkelijk praten over gamen en telefoons. Maar geloof me, ik herken dat *het* trekt zo zelf ook. Ik wil bidden, maar eerst nog even dit. Ik wil één berichtje bekijken en voor ik het weet, zijn we twintig minuten verder. Ik wil naar bed, maar vooruit, nog eentje.

En trouwens, daar had ik vroeger helemaal geen smartphone voor nodig. Ik weet nog precies hoe ik uit school thuiskwam. Andere kleren aan, lenzen uit, bril op, make-up eraf. Klaar! Voor wat? Televisie. De rest van de middag en avond lekker tv-kijken.

Als ik daar nu op terugkijk, denk ik: wat heb ik daar veel uren aan gegeven. De smartphone en sociale media zijn misschien nieuw, maar dat verlangen om even uit te checken is dat niet.

En begrijp me goed: ontspannen is helemaal niet verkeerd. En grenzen zijn soms gewoon nodig. Ook bij ons thuis hebben we afspraken over schermtijd.

Maar daarmee is dat gevoel van *het trekt zo* niet ineens weg. Want waarom is het soms zo moeilijk om te stoppen? En wat zoeken we eigenlijk op die momenten?

Misschien heb ik niet alleen een sterker NEE nodig tegen alles wat mijn aandacht trekt, maar *vooral een groter JA* tegen Jezus.

Verdoven of verkwikken?

Ik ben mezelf een vraag gaan stellen. Als ik moe ben, onrustig of teleurgesteld, waar zoek ik dan mijn rust? Ben ik aan het herstellen, of probeer ik vooral even te verdwijnen?

David zegt in Psalm 23 dat God hem kracht geeft. In de HSV vertaling staat het zo mooi: ***Hij verkwikt mijn ziel.*** Verkwikken. Dat is iets anders dan verdoven.

Laatst kwam ik supermoe thuis van mijn werk. Alles in mij wilde uit. Bank. Niets meer. Maar ik besloot te gaan bidden. God te prijzen. Hem te aanbidden.

Niet omdat ik daar op dat moment ontzettend veel zin in had. Ik moest er echt even inkomen. Maar ergens gebeurde er iets. Ik kon bijna niet meer stoppen met bidden. Er kwam nieuwe kracht. Achteraf dacht ik: ik dacht dat mijn ziel vooral wilde uitchecken, maar blijkbaar had ze iets anders nodig. *Hij verkwikt mijn ziel.*

Niet alleen een groter 'nee'

In Psalm 119:37 bidt de schrijver ***'Help mij om de goede kant op te kijken, zodat ik niet ga verlangen naar dingen die niet goed voor me zijn. Geef mij leven door mijn gehoorzaamheid aan U'*** (Basisbijbel).

Dat vind ik zo'n mooi gebed. Dit bidt iemand die God al kent. En toch heeft hij God nodig om zijn blik opnieuw te richten.

Want als het antwoord alleen maar is: minder scrollen, minder gamen, meer discipline, betere regels... dan blijft er uiteindelijk vooral over: *probeer harder.* Maar wat als de echte verandering ergens anders begint?

In 2 Korinthe 3:18 schrijft Paulus ***'En op ons gezicht is het licht van de macht en majesteit van de Heer te zien. Want er is geen 'doek' over ons gezicht. We zijn als spiegels die steeds meer de stralende macht en majesteit van de Heer weerspiegelen. Want we gaan steeds meer op Christus lijken. Dat gebeurt door de Geest van de Heer'*** (Basisbijbel).

Dat vind ik zo bijzonder. Niet dat ik mezelf door heel hard mijn best te doen moet veranderen. Maar dat de Heilige Geest mij steeds meer op Jezus laat lijken, terwijl ik mijn blik op Hem richt.

En hoe meer ik Jezus leer kennen, hoe meer ik ontdek hoe Hij naar mensen kijkt. Hoe Hij oog heeft voor mensen die anderen over het hoofd zien. Hoe Hij omgaat met mensen die fouten maken en hoeveel tijd Hij neemt om bij Zijn Vader te zijn.

En dan merk ik dat ik steeds meer op Hem wil lijken.

Misschien heb ik daarom niet alleen een sterker NEE nodig tegen alles wat mijn aandacht trekt, maar *vooral een groter JA* tegen Jezus. Want hoe meer ik mijn blik op Hem richt, hoe meer de heilige Geest mij verandert.

Zullen we Hem dan gaan zien?

In onze gemeente in Veghel zijn we begonnen met iets wat ik ontzettend mooi vind. We lezen samen de vier evangeliën. Iedere dag één hoofdstuk. Zo leren we in ongeveer drie maanden Jezus steeds beter kennen.

En het leuke is: we doen het samen. In onze app lezen we, delen we wat we ontdekken en welke vragen we hebben. Niet om elkaar te controleren. Of om te kijken wie het trouwst zijn hoofdstuk heeft gelezen. Maar om elkaar te helpen kijken. En we merken hoe fijn dat is.

Want je kunt de Bijbel lezen om een hoofdstuk af te vinken. Maar je kunt ook lezen met een heel andere verwachting. En dan bij ieder hoofdstuk één vraag stellen: **Wat zie ik vandaag in Jezus?** Bij wie stopt Hij? Wie ziet Hij staan? Wat raakt Hem? Hoe reageert Hij op mensen die fouten maken? Wat leer ik over Zijn liefde, Zijn karakter en Zijn omgang met de Vader?

Misschien is dat ook iets voor jou. Begin zelf, met een vriend of vriendin, of met je jeugdgroep. Lees iedere dag

een hoofdstuk. Maak eventueel een appgroep waarin jullie delen wat je ontdekt.

Niet nóg een verplichting erbij. Maar samen op ontdekkingstocht naar Wie Jezus is. Het begon voor mij met die ene gedachte na het auto-ongeluk: *Hij zag mij niet.* En ergens werd dat een heel ander gebed: *Heer, wat zie ík eigenlijk niet?*

Misschien weet jij inmiddels heel goed wat steeds jouw aandacht trekt. Misschien worstel je ermee. Misschien herken je dat verlangen om even uit te checken.

Je hoeft niet met tien nieuwe regels aan de slag. Maar misschien wel met één gebed. *Heer, ik wil u werkelijk zien zoals u bent.* En vorm in mij wat ik in Hem ontdek!

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (18)

HET UUR VAN DE DUISTERNIS

Door Toon van den Hoorn

1. Actie vanuit de gemeente

Openbaring studie 17 bestaat uit de grote lijn van wat er gebeurt bij de 6e bazuin op weg naar de zevende bazuin. Nu een detail: het uur van de duisternis.

De gemeente blaast de zesde bazuin. Dan gaat er heel wat gebeuren.

Het gaat de Heer niet alleen om zonen Gods, dus om een geestelijk volwassen gemeente. *Er is meer:* De Heer brengt de gemeente van Christus tot heerlijkheid. Hij geeft de gemeente *de heerlijkheid* die God haar bereidt. *Dat is* ***de voleinding van het geheimenis Gods*** (Openb. 10:7).

Om de heerlijkheid Gods te beërven, is het nodig *te overwinnen.* De duivel overwinnen. De laatste vijand, de dood, verzwelgen in de overwinning. Onder leiding van Jezus Christus ***de wederoprichting van alle dingen*** uitwerken (Hand. 3:21).

2. Reactie vanuit het rijk der duisternis en het resultaat hiervan

Bij de zesde bazuin laat de gemeente opnieuw een duidelijk geluid horen. *Als reactie voert de antichrist met zijn gemeente de acties verder op.*

Dit gaat toe naar de rechtstreekse confrontatie tussen de gehele gemeente van Jezus Christus en de gehele gemeente van de antichrist. De antichrist lijkt in eerste instantie deze confrontatie te winnen. Hij doodt de twee getuigen.

Toch loopt dit gebeuren uit op de grootst mogelijke overwinning van de gemeente van Jezus Christus. Zij overwint de dood. *Dat is de positieve lijn te midden van al dat negatieve.*

3. De confrontatie van de duisternis met Jezus Christus

Lezen Lukas 22:53b. Jezus geeft Zich in de zichtbare wereld over aan de soldaten. Ze nemen Hem gevangen.

In de geestelijke wereld geeft Hij Zich hier over aan de duivel: ***"indien gij Mij zoekt, laat dezen dan gaan"*** (Joh. 18:8). Dit aanbod accepteert de duivel. Dan geeft Jezus Zich vrijwillig over en zegt**:** ***"dit is uw ure en de macht der duisternis"*** (Luk. 22:53). *Hij weet precies waar het om gaat in dit uur.*

Joh. 12:23-32: Jezus doorziet dit alles en kondigt het al eerder aan. *Dit is jullie uur.* Jezus weet precies waar Hij op ingaat. Breek deze tempel maar af *en in drie dagen...* Ik blijf staan. Ik overwin duivel en dood. Ik zegevier, *want dit uur is tegelijk het moment waarop* ***de overste der wereld buiten geworpen zal worden*** (Joh. 12:31). Dit is mijn moment. Mijn tijd is gekomen. Mijn uur. ***De Zoon des Mensen gaat verheerlijkt worden*** (Joh. 12:28).

In dit uur gaat het er heet aan toe. Op Golgotha komt alles op Jezus af. *Hij blijft staan. Dat is zijn overwinning over de duivel.* Aan het eind van drie uren duisternis zegt Hij: ***"Het is volbracht!"*** (Joh. 19:30).

Jezus overwint op het kruis de duivel met heel zijn demonenleger. Vervolgens legt Hij zijn leven vrijwillig af. Hij betreedt het dodenrijk met zijn geestelijk lichaam, *verbonden met de Geest Gods.* De doodsmachten proberen Hem te ketenen. Ze kunnen Hem niet vast zetten. Jezus beweegt Zich helemaal vrij door het dodenrijk. ***Hij predikt het evangelie aan de geesten in de gevangenis*** (1 Petr. 3:19).

Daarna keert Hij terug uit het dodenrijk. ***Hij voert krijgsgevangenen met Zich mee***. (Ef. 4:8). *Een voorschot op* al die mensen die aan de lichtzijde (van het dodenrijk) hunkeren naar verlossing. *Ik kom terug met mijn gemeente,* belooft Jezus. Dan kan Ik jullie allemaal bevrijden en plaatsen in mijn paradijs.

De Vader roept Jezus op om uit te breken. *En met de kracht Gods verbonden* ***doorbreekt Jezus de weeën van de dood. De dood kan Hem niet houden*** (Hand. 2:24). Zijn geestelijk lichaam komt terug uit het dodenrijk. Het komt terug in zijn natuurlijk lichaam. Het wordt opnieuw levend. *Op datzelfde moment verheerlijkt de Vader zijn Zoon voor de tweede maal.* Een verheerlijkte

bestaansvorm waarin Hij alles aan Zich onderwerpt wat God heeft geschapen.
Daar staat Hij op de paasmorgen, de Levensvorst, de verheerlijkte, de overwinnaar over duivel en dood. Geslaagd in *heel* zijn opdracht. Hij is waardig *nu* de troon te bestijgen en het plan Gods verder af te wikkelen.
Jezus laat *het uur en de macht van de duisternis* medewerken ten goede. Hij brengt in de ure van de duisternis, onvergankelijk leven aan het licht.

4. De confrontatie van de duisternis met de gemeente. Voor zo'n confrontatie staat de gemeente ook

Opnieuw een uur voor de duisternis.

a) Openbaring 9:13-15

Bij de zesde bazuin klinkt *een stem vanuit het gouden altaar. Het gouden altaar*: beeld van de gemeente in lof en aanbidding voor haar Heer. Zij geeft een duidelijk signaal: ***Laat de vier engelen los*** die aan de Eufraat zoveel tegen houden. *Nu is het jullie moment.*
De gemeente doet het gebeuren van de duisternis ***medewerken ten goede*** (Rom. 8:28). Zo beërft zij ***de heerlijkheid door God bereid*** (1 Kor. 2:7). De gemeente komt ook *in zo'n periode* waarin God haar zal verheerlijken en de overste der wereld volledig buiten geworpen wordt. *De gemeente is er klaar voor. De tijd is er rijp voor.*

b) Een mooie beschrijving van de gemeente *op dit moment* staat in Openb. 14:1-13

Het Lam met zijn verzegelden, de honderdvierenveertigduizend staan daar onberispelijk voor de troon. Hier hoort dan tegelijkertijd *Openb. 11:1 bij:* ***Meet de tempel Gods en hen die daarin zijn.*** De gemeente heeft ***de maat van de volle wasdom van Christus*** bereikt (Ef. 4:13). De vrouw heeft de laatste zonen voortgebracht.
De gemeente is in staat om *nu* het Lam te volgen *in de volgende fase. "Laat de winden los" (Openb. 9:14).* De stem van de zware donder. Dat loopt uit op ***het geheimenis van de donderslagen*** (in Openb. 10:3-4).

De voltooiing van de gemeente

Zij zullen overwinnen. Ze komen toe aan de verheerlijking. Zij staan daar, volledig bewust, toegerust en door hun Heer geleid. De twee en veertig maanden zijn om. De zonen Gods hebben ***het eeuwige evangelie*** gebracht (Openb. 14:6). Het heeft in volheid geklonken. Zij hebben uit *Babel* gered wat er te redden viel.
Laat nu de winden los. Dan houdt niemand de duisternis meer tegen.

c) Dan komt het oordeel

In Openb. 14:7 hoor je de aankondiging van het oordeel. De dood gaat overwonnen worden. De heerlijkheid Gods gaat voor de gemeente ten volle openbaar komen. Een positief gebeuren.
Maar er is ook heel veel negatiefs, waarvoor we niet bang behoeven te zijn. In het uur van de macht der duisternis *valt allereerst Babel ten prooi aan de antichrist.*
Daarna begint de antichrist de oorlog tegen de gemeente. *Daarbij* gaat het hem om Jezus Christus. Die zit al op de troon. In dit uur van de duisternis, dat begint met de zesde bazuin en doorloopt tot in de zevende bazuin, wordt het oordeel voltrokken over de gehele antichristelijke gemeente. De zeven schalen van de gramschap worden uitgestort (Openb. 16).

5. Positieve en negatieve van dit oordeel

De volheid van de gemeente: overwinning over de dood, troonsbestijging, wederoprichting aller dingen.
Ook de volheid van de antichristelijke gemeente. De duisternis barst in alle hevigheid los. De antichrist schakelt nu zijn grootvorsten in om definitief door te drukken. Al die machten die uit die put zijn losgehaald bij de vijfde bazuin (Openb. 9) worden er *nu* bij opgetrommeld. Die engelen, die grootvorsten aan de Eufraat, worden *nu* ingezet.
In *Openb. 17:12* lees je over ***tien*** geestelijke **koningen, tien *horens van het beest.***
Deze tien koningen ontvangen *in dat uur* de macht van het beest. De antichrist deelt zijn orders verder uit. *Gevolg: Openb. 17:13* zij allen ***zijn één van zin en geven hun macht en kracht aan het beest.*** De antichrist mobiliseert hen om een doel na te jagen, wat hij in zijn hoofd heeft. ***Zij maken de hoer berooid. Ontnemen haar alle luister en verbranden haar met vuur*** (Openb. 17:16). *Openb. 14:8* ***Babel valt.*** *Openb. 18:2.* Het wordt ***een woonplaats van duivelen.*** Volledig in dienst van het rijk der duisternis. *Ze vertreden de stad en de voorhof van de tempel* (Openb. 11:2). Dus: ***Babel, Egypte, Sodom*** (Openb. 11:8).
Zij wijzen het heldere evangelie van Jezus Christus voor hun leven af. De antichrist richt zich in eerste instantie *op de hoer, op Babel.* Met *de val van Babel,* met het volledig in handen krijgen van al die mensen doet de antichrist een greep naar de macht. En met het grijpen van de macht treedt hij heel duidelijk op de voorgrond. Met veel ophef grijpt hij de macht. Dat blijft niet verborgen voor de buitenwereld. Hij laat overal zijn geluid horen.

De val van Babel brengt een ingrijpende verandering voor de samenleving teweeg. Overal waar christenen vooraanstaande posities bekleden, gaat de geest van de verderver heersen. Dit krijgt al die mensen in de macht. *De antichrist krijgt grip op het wereldgebeuren.*
De gemeente staat er helemaal buiten. Maar ook alle mensen die niet bij Babel behoren die blijven op een afstand staan, die zien het gebeuren. Het geestelijke geweld breekt mondiaal door. Maar dat is nog niet het einde. Het is het begin van het einde.
De volgende stap van de gemeente van de antichrist is de gemeente van Jezus Christus de genadeslag toe te brengen. Om vervolgens Jezus van de troon te krijgen en Hem te overwinnen en alsnog het gehele plan van God terug te draaien.
Maar de gemeente laat zich niet beangstigen. Zij staat vastberaden en onberispelijk voor de troon *met maar één bedoeling: de plaats op de troon te gaan innemen.*
Daarom klinkt vanuit de gemeente: *Laat de winden maar los.* Zo wordt *Openb. 13:7* realiteit: ***en hem werd gegeven om tegen de heiligen oorlog te voeren en hen te overwinnen.*** *Openb. 11:7:* ***wanneer zij hun getuigenis hebben voleindigd, zal het beest dat uit de afgrond opkomt hen de oorlog aandoen. Het zal hen overwinnen en doden.***

6. Activiteit en intentie van de gemeente

In de gemeente zingen ze in dit uur van de macht der duisternis. Er is volledige rust, totale zekerheid. ***Zij zien Jezus met eer en heerlijkheid gekroond*** (Hebr. 2:9). Zij zien de Zoon des mensen staande aan de rechterhand van de troon. Zij staan gereed om samen met Jezus de voleinding van het geheimenis Gods mogelijk te maken. Ze gaan het laatste stuk van ***de glazen zee*** nemen *(Openb. 15:2)*. Het dodenrijk betreden, het evangelie daar verkondigen en als verheerlijkte gemeente de nekslag toe brengen aan de antichrist. De gemeente in de slag van ***Harmagedon*** (Openb. 16:16).

In de volgende studie een ander facet, detail van de zesde bazuin, namelijk de twee getuigen.

19961106-2371b-TvdH-6e bazuin, Het uur van de duisternis-(op18)

LIEDEREN om te luisteren of mee te zingen

Door Henk Verbeek

We zijn blij met alles wat de Heer ons elke dag weer geeft. Ook in zorgen en verdriet is Hij nabij. Hij geeft rust en zekerheid voor nu en voor de toekomst. Zijn plan wordt in ons leven werkelijkheid. Daar zijn we veel mee bezig en denken daar over. Wat is die toekomst?
In enkele Kapelklanken zingen we daarover: **Lied 54**: (Zing, o zing) licht van de nieuwe dag en overwinning, **Lied 37**: (Onwankelbaar vertrouwen) Met Hem op weg naar het zoonschap Gods, **Lied 154**: (Uitzicht op Gods heil) Gods heil en voltooiing van Zijn plan en **Lied 201**: (De trouwe God) Kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst. Wat een geweldige teksten! Lees ze eerst maar eens door om ze daarna van harte te kunnen te zingen.
Dan ook nog een bemoedigend koor, **Koor 138**: Uw karakter Heer en Uw gezindheid, Heer, daar ziet U met ons, daar zien wij met U, naar uit.

DRAAIT HET OM ISRAEL OF GAAT HET OM JEZUS EN ZIJN GEMEENTE?

Over een natuurlijke of geestelijke visie op Israël

Door Jildert de Boer

Op het verkeerde been gezet

In de berichtgeving van 'Op de bres voor Israël' (br. Jacques Brunt, e.a.) lazen we dat er op do. 17 september 2026 weer een landelijke Israël-manifestatie op De Dam te Amsterdam gehouden is.[1] *De organisatoren schrijven "dat mensen uit het hele land samenkomen om hun verbondenheid met Israël en het Joodse volk te laten zien. Een avond vol van hoop, solidariteit en bemoediging. Als werkgroep willen we naast onze Joodse broeders en zusters staan."*
Hoewel we uitgaan van de goede bedoelingen van 'Op de bres voor Israël' dat op wil staan tegen antisemitisme en voor het bestaan van een Joodse staat, wringt hier nu

[1] We realiseren ons dat dit al achter de rug is, maar het blijft actueel, want er worden met een zekere regelmaat dit soort manifestaties wat Israël betreft gehouden.

juist de schoen. Want Paulus schrijft in Rom. 9:3 ***mijn broeders, mijn verwanten WAT HET VLEES BETREFT,*** *waarmee hij doelt op zijn biologische en etnische overeenkomst met hen, maar beslist niet op een geestelijke overeenkomst of verbondenheid. Dat wordt wel min of meer gesuggereerd door de werkgroep die ons daarmee onbedoeld op het verkeerde been zet, omdat men in die "Joodse broeders en zusters" zich ook verbindt met de niet in Christus gelovige Joden. Achter de manifestatie zit - voor zover wij het zien en dat is het punt dat we willen maken - een bepaalde theologische visie die misvattingen oplevert voor onze kijk op Israël en de Gemeente. We zijn zowel wars van antisemitisme (= Jodenhaat), als waakzaam voor filosemitisme (= overdreven verering van Israël). Vandaar dat wij tegenover deze populaire Israël-stroming(en) op bijbelse gronden onze zienswijze aanreiken en een gezond en gebalanceerd tegenwicht willen bieden. Daarmee geven we een alternatief, om helder geestelijk zicht op de 'Israël-problematiek' te geven, in plaats van in dit opzicht met de christelijke meerderheid of 'mainstream' mee te drijven. Daarbij zeggen we uiteraard dat we christenen die zich richten op het natuurlijke Israël wel degelijk als broeders en zusters in Christus blijven zien, maar stellen ook nadrukkelijk dat het natuurlijke Israël geen geestelijke realiteit is.*

Het is Israël wat de klok slaat…

In veel christelijke bladen is het Israël wat de klok slaat en bij sommigen staat Gods klok al 50 jaar op vijf voor 12 of zelfs op twee voor twaalf. Hoe de situatie in het Midden-Oosten is, lijkt voor hen de graadmeter van 'Gods profetische eindtijdklok'.

Velen menen dat de terugkeer naar het land in het Midden-Oosten een vervulling van bijbelse profetie is, maar Deuteronomium 30:2-3,5,10 leert duidelijk dat *een bijbelse terugkeer gepaard gaat met bekering.* Daar is het parool: ***WANNEER u zich bekeert tot de Heere, uw God, DAN zal de Heere een omkeer brengen in uw gevangenschap en Zich over u ontfermen. Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen de Heere, uw God u verspreid had.***

Het draait hier echter om een Israël naar het vlees, een aardse, seculiere natie die sinds 1948 bestaat en voor ongeveer 70% atheïstisch is en waarbij over de hele linie gezien vooralsnog van bekering geen sprake is, al zijn we absoluut blij met de toename van het aantal Messiaanse Joden. Overigens neemt ook het aantal Arabische, cq. Palestijnse christenen toe. En Joodse en Palestijnse *christenen* hebben geen moeite meer met elkaar. Zij zijn één in Christus.

Israël naar het vlees of Israël naar de geest?

De Bijbel zei het al in Romeinen 9:6: ***Niet alles wat*** (natuurlijk) ***van Israël afstamt, is*** (geestelijk) ***Israël.*** Paulus stelde in Galaten 4:24-26 dat ***het huidige Jeruzalem met zijn kinderen in slavernij is. Het komt overeen met Hagar, dat is de berg Sinaï in Arabië.***

Het huidige, aardse, tegenwoordige Jeruzalem is met zijn kinderen in slavernij (van zonde en wet). Ze staan op één lijn met Hagar, dat wil zeggen: de Arabische volken. Dat staat tegenover ***het hemelse Jeruzalem, dat vrij is en onze moeder.***

Dat is wat de Bijbel klip en klaart zegt, maar deze tekst wordt zelden of nooit aangehaald door christenen die sterk bezig zijn met het natuurlijke Israël. Het heeft er veel van weg dat men met deze tekst geen raad weet, omdat die niet in het plaatje van het 'Israëlisme' past.

Paulus betuigde tegenover Joden en Grieken van **de *bekering tot God EN het geloof in onze Heere Jezus Christus***, zegt Handelingen 20:21. Beide categorieën hebben Jezus Christus nodig.

Uit Romeinen 2:28-29 leren we wat een ware Jood (= Godlover) is: ***Want niet hij is een Jood die het in het openbaar is, en niet dat is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dat is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.***

De ware Godlovers zijn dus besneden van hart en dat is het enige dat er toe doet, namelijk hoe het met de innerlijke mens gesteld is van de gemeente in Rome die uit Joden en heidenen samengesteld was.

In Galaten 6:15-16 (vertaling Brouwer) lezen we:

Want noch het besneden-zijn heeft enige waarde, noch het onbesneden-zijn, maar een nieuwe schepping. En moge op allen die zich door deze regel laten leiden, vrede rusten en barmhartigheid: zij toch zijn het Israël Gods." Tot het Israël van God behoren daarom allen die een nieuwe schepping zijn, of ze nu van Joodse of van heidense komaf zijn.

Christus staat centraal in het nieuwe verbond

Velen menen dat het bij het natuurlijke volk der Joden gaat om het volk van God, maar zij beseffen onvoldoende dat het gaat om een ongelovig volk dat - Messiasbelijdende Joden gelukkig uitgezonderd - buiten

Jezus Christus staat. Zonder Christus staat men buiten het volk van God in het nieuwe verbond. *Er zijn geen twee volken van God, zoals sommigen beweren (die het hebben over een hemels volk van God, de Gemeente en een aards volk van God, Israël).* In Christus is ***de tussenmuur afgebroken die scheiding maakte*** tussen Jood en heiden en is er sprake van één nieuwe mens en zijn beiden in één lichaam door Hem met God verzoend (Ef. 2:14-18).
Er zijn christenen die met de orthodoxe Joden mee-bidden bij de Klaagmuur. Zij vergeten dat de God van het nieuwe verbond *de Vader van onze Jezus Christus is*. Er kan in het nieuwe verbond niet meer oudtestamentisch gesproken worden over 'de God van Israël' buiten Jezus Christus om. God de Vader is slechts benaderbaar voor ons via Jezus Christus. God de Vader is niet los van Christus te zien, zoals blijkt uit de volgende verzen die ook voor Israël gelden:

- ***Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft*** (Joh. 5:23b).
- ***Ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet*** (1 Joh. 2:23).

Jezus zegt in Johannes 14:6, dat Hij ***de weg, de waarheid en het leven*** is en Hij zegt daarbij: ***NIEMAND komt tot de Vader dan door Mij.*** Dat geldt zowel voor Joden als voor heidenen. Je kunt van de Joden dus nooit zeggen *dat zij de Vader (of: de God van Israël) al hebben* buiten Jezus om.
Het hart van de Bijbel als Woord van God gaat erom hoe men tegenover Jezus Christus staat. *Erkent men Hem als Zoon van God en als Zoon des Mensen?* Heeft iemand Jezus aangenomen als persoonlijke Verlosser in eigen leven is daarbij de cruciale vraag.

Wat Jezus in Johannes 8 zonneklaar stelde
Dit hoofdstuk is ook een 'eyeopener' wat de Israëlleer betreft:

- Tegen de Joden zei Jezus eens: ***Als God uw Vader was, zou u Mij liefhebben: want Ik ben van God uitgegaan en gekomen*** - Joh. 8:42.
- Daarna zei Hij verder: ***Als Ik mijzelf eer, betekent Mijn eer niets. Mijn Vader is het die Mij eert, van Wie u zegt dat Hij uw God is. En u kent Hem niet, maar Ik ken Hem…*** - Joh. 8:54-55.
- Door Jezus is de scherpe conclusie getrokken dat zij ***de duivel tot vader*** hebben ***en de begeerten van hun vader willen doen*** - Joh. 8:44.

Het volk Israël als schaduw in het oude verbond
De Bijbel beschrijft in het oude testament de geschiedenis van de aartsvaders Abraham, Isaak en Jakob uit welke het volk Israël is voortgekomen. Uit dat uitverkoren volk van het oude verbond is Jezus Christus, de Messias, voortgekomen. Het oude testament wierp al vele schaduwbeelden vooruit die een heenwijzing waren naar de beloofde Christus, de Redder en Verlosser van de wereld. ***De mens Christus Jezus*** kwam als de door God gezonden ***ene middelaar tussen God en mensen*** (1 Tim. 2:5), om de zonden van de mensen te verzoenen.

Het zaad van Abraham is Christus en allen die in Christus zijn
Het volk Israël was een natuurlijk volk op aarde dat:

- bewaard moest worden onder Gods wet en
- geroepen was het zaad voort te brengen, waarop de belofte rustte.

De vleselijke besnijdenis werd verricht door de voorhuid van het mannelijk geslachtsorgaan te besnijden. Dat dit nou juist aan zijn geslachtsorgaan werd verricht, laat zien dat uit het zaad (nageslacht) van dat volk de Messias zou voortkomen. Toen Christus Zijn werk op aarde vervuld had, verloor die zogenaamde besnijdenis van mensen- handen haar betekenis en gaat het voortaan alleen om ***de besnijdenis van Christus***, dat is ***de besnijdenis van het hart*** of de ***besnijdenis naar de Geest*** (Kol. 2:11; Fil. 3:3).
Het zaad van Abraham is Christus, zegt Galaten 3:16. ***En ALS u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen*** (Gal. 3:29).

Deelhebben aan het nieuwe verbond in het bloed van Christus door wedergeboorte
God sloot ***het nieuwe verbond in het bloed van Christus*** (1 Kor. 11:25), dat vergeving van zonden bracht, met de gemeente die zowel uit Joden als uit heidenen was samengesteld. Allen die zich hebben laten reinigen door het bloed van Christus, zijn het volk van God. Voortaan draait het niet meer om één enkele natie, maar het evangelie moet verkondigd worden aan *alle volken*.
God verzamelt Zich een *geestelijk volk* dat door geloof in Christus, een wedergeboorte in Hem, op individuele, persoonlijke basis aan de gemeente (uit Jood en heiden) wordt toegevoegd. Uit welke natie ieder afkomstig is, is

daarbij niet van geestelijk belang. Het gaat om alle volken, stammen, talen en natiën. ***De Heilige van Israël zal de God van heel de aarde genoemd worden*** (Jes. 54:5).
Wie Christus als Redder en Heer heeft aangenomen behoort tot het geestelijke volk van God. Buiten Christus is er geen volk van God dat de beloften draagt, maar zijn ***Gods beloften*** alleen ***in Hem ja en amen***, zoals 2 Korintiërs 1:20 aangeeft.

Waar de profeten van het oude verbond op doelden
De profeten van het oude verbond *doelden op Christus en op ons* die onder de genade van God in de openbaring van Jezus Christus gekomen zijn, zegt 1 Petrus 1:10-12.
Want alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden vertelt ons Romeinen 15:4.

Het nieuwe verbond kent een innerlijke besnijdenis
De Bijbel is een geestelijk boek, vol met geestelijke werkelijkheden. Het nieuwe verbond richt zich niet op een natuurlijk en aards volk in het Midden-Oosten. De schaduw heeft plaats gemaakt voor de werkelijkheid die van Christus is: ***eerst voor de Jood, en ook voor de Griek*** (Rom. 1:16).
Dat nieuwe verbondsvolk kent Christus, ziet op Christus en richt zich in manier en stijl van leven in gehoorzaamheid naar Hem en Zijn woorden.
Er heeft een ***ware besnijdenis van het hart*** plaatsgevonden, waarvan de ***zogenaamde besnijdenis die het werk van mensenhanden is***, slechts een schaduwbeeld was (Rom. 2:28-29; Ef. 2:11).

Het nieuwe verbond kent een sabbatsrust van binnen
Door het geloof in Christus is er van binnen een rust gekomen van de vroegere, boze werken en in het hart wordt zeven dagen per week de vrede *met* God (Rom. 5:1) en gaandeweg ook de vrede *van* God ervaren (2 Tess. 3:16).
De sabbat van het oude verbond was een schaduwbeeld van deze geestelijke werkelijkheid in het nieuwe verbond. In Hebreeën 4:1-11 lezen we duidelijk over de geestelijke, innerlijke sabbatsrust voor het volk van God. Je kunt zeggen: de sabbat is niet meer de zaterdag *op aarde* voor Israël, maar functioneert nu in de *hemelse gewesten* (hemelsferen, NBV) in ons leven.

Lezen wat er staat of verstaan wat men leest?
Er wordt vaak gezegd dat we de Bijbel letterlijk moeten nemen en zelfs dat we de Bijbel naast de krant en internet moeten leggen. De krant en internet brengen bij uitstek nieuws uit de natuurlijke, zichtbare wereld. De Bijbel zegt echter in 2 Kor. 4:18 (HSV): ***Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet, want de dingen die men ziet zijn van het ogenblik (tijdelijk, NBG), maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.***
In de Bijbel gaat het primair over de geestelijke wereld. Daarbij gaat het - geestelijk gesproken - niet om het nieuws uit de krant of van het internet, maar om: ***Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt*** (7x in Openb. 2 en 3).
De roep “lees wat er staat” kan niet zonder meer of zomaar aan de Bijbel worden opgedrongen. Filippus vroeg aan de kamerheer in het gedeelte Handelingen 8:26-40 ***verstaat u of begrijpt u wat u leest?*** Hij las over iemand die ***als een schaap naar de slachting werd geleid en zoals een lam stemmeloos is voor zijn scheerders, zo doet Hij Zijn mond niet open.*** Uitgaande van dat Schriftwoord uit Jesaja verkondigde Filippus Hem Jezus, ***het Lam dat de zonde der wereld wegneemt*** (Joh. 1:29), ook die van deze Ethiopiër.
Je dient de beelden in de Bijbel geestelijk leren verstaan, zoals in dit voorbeeld de betekenis van het beeld ‘Lam.’

Het nieuwe verbond is een beter verbond, op een hoger of hemels niveau
Het nieuwe verbond heeft geen voorkeur voor ras, bloed of bodem. Er is geen bevoorrecht ras, geen enkele bloedlijn die nog een privilege heeft en geen aardse grond of plaats meer die heilig is. Let erop dat de Hebreeënbrief maar liefst 14x het woordje *‘beter’* gebruikt.
Het Koninkrijk der hemelen houdt met aardse afstamming geen rekening. Jezus rekende in de eerste plaats met zijn geestelijke familie: ***Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder*** (Matt. 12:50).
Het gaat daarin om een ‘van boven’ geboren worden, een wedergeboorte uit God, die een heel nieuw leven in de praktijk inhoudt.

Een geestelijke tempel

Er is geen heilig land in het nieuwe verbond. Er zijn geen aardse gebedshuizen meer nodig, ook geen nieuwe aardse, stenen tempel, want ***God woont niet in tempels die met handen zijn gemaakt*** (Hand. 7:48; Hand. 17:24). God zoekt hen die ***Hem aanbidden in geest en in waarheid***, meldt Johannes 4:20-24 ons.

Door Zijn Geest is de Heer bezig met de opbouw van ***de tempel in de Geest, een geestelijk huis***, dat bestaat uit ***levende stenen*** (Ef. 2:21-22; 1 Petr. 2:5).

Zij worden gebouwd op *de hoeksteen Christus* die voor velen een aanstoot en een rots van ergernis was en is.

Een hemels Jeruzalem

De gelovigen kennen God als Vader en weten dat ***het hemelse Jeruzalem vrij is en dat is de moeder van ons allen***, zegt Galaten 4:26. Zij zijn volgens Hebreeën 12:22 ***genaderd tot de*** (geestelijke) ***berg Sion*** (zie ook Openb. 14:1) ***en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem.*** Het gaat nu om het Jeruzalem, dat boven is en niet meer om het Jeruzalem beneden.

Groeien naar het volkomene

Zij groeien door de heilige Geest in hun geloof. Zij gaan op weg om door de kracht van de Geest aan Jezus Christus gelijkvormig worden. Daarbij gaan zij uit van de bijbelse aansporing uit de Hebr. 6:1, om ***ons te richten op het volkomene***. Dat dit jagen naar het volkomene *mogelijk en realiseerbaar* is, zeggen ons vele teksten in de brieven van de apostelen in het nieuwe verbond.

Uit de hemel op de aarde vallen

De instelling van christenen in het nieuwe verbond is ***de dingen te bedenken die boven zijn, waar Christus is***, zoals Kolossenzen 3:1-2 zegt. De kinderen van God hebben een plaats gekregen ***in de hemelse gewesten (hemelsferen**, NBV) in Christus Jezus* - Efeziërs 2:6.

De overmatige aandacht voor een natuurlijk Joods volk leidt de gelovigen af van hun hemelse roeping (Hebr. 3:1). Dat kan er zelfs toe leiden dat zij *van hun hemelse hoogte op aarde vallen*, zoals we lezen in Openbaring 2:4-5, en hun eerste liefde voor Jezus op het tweede plan komt te staan. Voor velen draait het toekomst-perspectief vooral (of zelfs bijna enkel en alleen) om het natuurlijke Israël en de aandacht van de gelovigen wordt gefixeerd naar de aarde, het zichtbare en het natuurlijke en een letterlijk lezen van de bijbelse profetie, terwijl het erom gaat (geestelijk) te verstaan wat we lezen.

Waken voor vermenging van oude en nieuwe verbond

Het is duidelijk dat de apostelen, Paulus voorop, oudtestamentische teksten overzetten of transponeren naar een geestelijke toepassing voor de gemeente in het nieuwe verbond. Daar is niets mis mee! Zij die in Christus zijn, vormen immers de gemeente. Daarbinnen is altijd ***een overblijfsel uit Israël*** (Rom. 11:5).

Laten we waakzaam zijn dat we het nieuwe verbond niet oudtestamentisch inkleuren, waardoor er *ver-menging* optreedt en een aards en natuurlijk volk weer de hoofdrol gaat spelen in een nieuw verbond. Dat is immers bedoeld voor geestelijke mensen in Christus die nu al hemels willen (leren) wandelen op aarde (Fil. 3:20).

Vervangingsleer?

Als je de nadruk op de Gemeente van het nieuwe verbond legt, waartoe - nadrukkelijk gezegd - ook de in Christus gelovende Joden behoren, kun je snel het etiket ‘vervangingstheologie’ opgeplakt krijgen. Dat woord wordt vanuit de natuurlijke Israëlleer - ook wel ‘Israëlisme’ genoemd - haast als een scheldwoord gebruikt en zo ongeveer het ergste dat je maar kan overkomen, zoiets als ‘vloeken in de kerk.’

Toegegeven: het is verre van fraai wat mensen als Luther en andere belangrijke mannen uit de kerkgeschiedenis aan kwalijks hebben geroepen over het aardse volk Israël. De periode van de Kruistochten toont een afschuwelijke manier van omgaan met het Joodse volk. Geweld staat haaks op het christenleven onder het nieuwe verbond dat alleen een ***strijd in de hemelse gewesten kent en niet tegen vlees en bloed*** (Ef. 6:12).

We lezen echter dat Jezus sprak: ***Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van u*** (Israël) ***WEGGENOMEN zal worden en aan een volk GEGEVEN*** (de Gemeente) ***dat de vruchten ervan opbrengt*** (Matth. 21:43). Ook dit is een Schriftgedeelte dat praktisch niet wordt aangehaald door christenen en Bijbelleraars die sterk georiënteerd zijn op het natuurlijke Israël. Naar onze overtuiging komt dat, omdat zij in hun visie niet met deze tekst uit de voeten kunnen. Merk op: het Koninkrijk zal *weggenomen* worden van het oude volk Israël en het zal

gegeven worden aan het nieuwe volk, de Gemeente die de vruchten ervan opbrengt. Dat is het volk uit Jood en heiden, dat in Christus is, onder het nieuwe verbond in Zijn bloed. Wie niet gereinigd is in het bloed van Jezus, behoort niet tot het volk van het nieuwe verbond.

Eén olijfboom met Christus als wortel

In onze tijd hoor je vaak erover spreken dat we *'terug naar onze Joodse wortels'* moeten keren. Maar dat is een ernstig misverstand.

Het gaat om de ENE olijfboom uit Romeinen 11, waarvan CHRISTUS DE WORTEL IS, die bestaat uit het gelovige *overblijfsel* van natuurlijke Joodse takken (de ongelovige takken zijn afgehouwen) en de daar *tussen- geënte* wilde loten van de gelovige heidenen. ***Maar ook zij*** (= de Joden) ***zullen, ALS*** (= voorwaarde) ***zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten*** (Rom. 11:23).

Jezus Christus niet meer naar het vlees kennen

Het gaat er nu niet meer om dat Jezus een Jood was. Dat klopt naar het vlees, maar ***wij kennen Hem nu NIET MEER NAAR HET VLEES***, zegt 2 Korinthe 5:16, maar naar de geest, als de verheerlijkte Heer!

Ons niet laten afleiden van het doel van de gemeente

De Israëlleer trekt ons niet alleen naar het aardse, zichtbare, maar deze natuurlijke visie leidt ons ook af van het geestelijke doel van de gemeente.

Dat doel is dat de gemeente door de heilige Geest ***zonen van God*** zal gaan voortbrengen die naar Romeinen 8:14, 19-22 (NBG) samen met Jezus Christus *de zuchtende schepping zullen gaan bevrijden en herstellen!* Dat gaat zo heel veel verder dan slechts het herstel van één volk…

Geroepen tot herstellen en meeregeren

Als u dat doel najaagt, zult u straks met Hem ingezet worden voor een grootse, wereldwijde taak om te herstellen en mee te regeren! In *het nieuwe Jeruzalem* zijn ***de bladeren van het geboomte des levens*** (= de geestelijke gaven van de zonen van God) ***tot genezing van de volken*** (Openb. 22:2).

Wat een grootse roeping, waartoe de Heer ons wil gaan inzetten! Laten wij ***waardig aan die roeping wandelen*** (Ef. 4:1)!

LEG JE AARDSE LAST AF EN LEEF IN VRIJHEID IN HET KONINKRIJK VAN GOD

Naar de MP3 en de spreekaantekeningen van een toespraak in de VEG Kampen op 2026-01-04

Door Lauris van Eekeren

Hebreeën 12:1 (NBG51)

kerntekst: alle last afleggen

Leg je last af en leef in vrijheid met God

Vanochtend wil ik met jullie nadenken over wat Jezus en de apostelen in de Bijbel zeggen over 'je last afleggen'. Wat is een 'last', wat kun je eronder verstaan? Waarom is het belangrijk deze last af te leggen, en wat levert het je op? Ik denk dat dit belangrijke vragen zijn voor ons leven en daarom wil ik hierover vandaag spreken.

En bij de start van het nieuwe jaar 2026 is dat misschien wel een heel mooi moment.

Want wat neem je mee uit het vorige jaar en wat wil je vooral *niet* meenemen, niet weer meezeulen in het nieuwe jaar? Wat vraagt een keuze en actie om daarvan vrij te komen?

Ik wil het denken over dit thema starten met een vers uit de brief aan de Hebreeën, zoals die in de Bijbel staat. De schrijver van de brief aan de Hebreeën schrijft in hoofdstuk 12:1 (NBG51): *1* ***Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, AFLEGGEN ALLE LAST en de zonde, DIE ONS ZO LICHT IN DE WEG STAAT, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt.***

Wat is 'last' en wat kun je allemaal voor 'last' in je eigen leven hebben?

Maar wat is nu eigenlijk 'last'? Als ik google, dan kom ik bij last op woorden als ongemak, hinder, moeite, druk, belasting, zorg. Iets dus wat je bezig kan houden en wat je hindert in het doen wat je eigenlijk wilt doen. Of zoals de moderne mens misschien zou zeggen: 'wat je energie kost' of zoals het woord zegt 'last van hebt'.

Maar wat bedoelt de schrijver daar dan *concreet* mee? Ik denk dat dat voor iedereen anders kan zijn. Iedereen kan ergens anders een 'last' ervaren (of als belastend beléven) in zijn of haar leven. Voorbeelden daarvan zijn:

- Gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in je leven
- Dingen die jou zijn aangedaan of die jij anderen hebt aangedaan
- Uitspraken die je te horen hebt gekregen of die je zelf hebt gedaan
- Beperkingen of problemen die je ervaart in je leven
- Te zware verantwoordelijkheden die je had of nu hebt
- Iets waar je je zorgen om maakt of iets wat te veel beslag op je legt
- Gemis dat je ervaart of hebt ervaren

Wat het ook is. Een last is iets wat je meedraagt, of soms meezeult in je leven: je kan er onder gebukt gaan...

Waarom is het belangrijk je last af te leggen?

Om te zien waarom het belangrijk is die last af te leggen gaan wij weer naar onze tekst waarmee we begonnen zijn, te weten Hebreeën 12: 1. Daar staat: ***1 Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt.***

De schrijver geeft dus aan dat we ALLE last af moeten leggen, omdat het ons zo licht ('zo gemakkelijk') in de weg staat (of 'ons verstrikt', zoals de Herziene Statenvertaling zegt).

En waarom dit belangrijk is, moeten we een hoofdstuk terug. De schrijver van de brief aan de Hebreeën vergelijkt daar de geloofsreis met een wedloop. Een wedstrijd die gelopen wordt en waarvan het de bedoeling is dat we aankomen bij de finish, op de bestemming. En in hoofdstuk 11 beschrijft de schrijver in vers 14 t/m 16 wat die bestemming is: *14* ***Door zo te spreken lieten ze blijken op doorreis te zijn naar een vaderland.*** *15* ***En daarmee bedoelden ze niet het vaderland waaruit ze weggetrokken waren, anders waren ze daarheen wel teruggekeerd.*** *16* ***Nee, ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: HET HEMELSE.***

Dus de gelovigen, waar de schrijver van de brief over schrijft, zijn op reis waarbij de schrijver het leven hier op aarde beschouwt als een doorreis naar een bestemming, namelijk het eeuwige leven bij onze hemelse Vader.

En om die bestemming, om die finish te halen is het belangrijk dat we *zo min mogelijk hinder* hebben van alles, wat niet bijdraagt aan het bereiken van de finish! Soms is het nodig, maar elke hardloper weet dat bepakking of te zware kleding of te zware schoenen je hinderen tijdens het lopen. En liever ontvang je noodzakelijk eten en drinken onderweg in plaats van het mee te moeten nemen. En een wandelaar heeft misschien enige bepakking nodig, maar probeert dit zo licht mogelijk te houden, zodat het hem of haar zo min mogelijk hindert en hem of haar vrijheid geeft in het wandelen en het genieten van de wandeling.

Dus als de schrijver in hoofdstuk 12 oproept om alle last af te leggen is dit niet zozeer, omdat dat prettiger en comfortabeler is (dat kan overigens ook het geval zijn), maar vooral omdat dat de kans groter maakt *dat we Gods bestemming voor Zijn kinderen bereiken*! Weten wat echt belangrijk is en focus in je leven daarop voorkomt dat je geloof ondersneeuwt in allerlei andere bezigheden en zorgen.

Vastzitten (= gebonden zijn) aan aardse zorgen, aardse bezigheden en aardse zaken kan je immers hinderen in het vrij navolgen van Jezus en kan zelfs leiden tot het verstikken van je geloof. Jezus wijst hierop in de uitleg van de gelijkenis van de zaaier, zoals dat verhaald is in Mattheüs 13. Ik lees vers 7 en 22 daaruit omdat dit goed illustreert waar het vandaag over gaat en wat het risico is van last hebben van aardse zorgen en de verleiding van rijkdom. We lezen Matteus 13:7 en 22. *7* ***Weer een ander deel*** *[van het zaad dat uitgestrooid wordt]* ***viel tussen de distels, en toen die opschoten, verstikten ze het zaaigoed. (...)*** *22* ***Het zaad dat tussen de distels is gezaaid, dat zijn zij die het woord horen, maar bij wie de zorg om het dagelijkse bestaan en de verleiding van de rijkdom het woord verstikken, zodat het zonder vrucht blijft.***

Begrijp je wat hier staat? Je kunt het Woord van God horen en geloven, maar toch leidt het niet tot vrucht, omdat de zorgen om het dagelijks bestaan, je bezittingen - of vul het voor jezelf maar in - je leven vullen en je geloof verstikken. Is dat niet een grote verleiding, ook in het bijzonder voor de hedendaagse mens? We kunnen ons soms zo vullen met dagelijkse zorgen en activiteiten, dat we zogenaamd geen tijd meer hebben om te bidden en met de 'dingen van de Vader' bezig te zijn.

Dit terwijl God wil dat we vrij zijn. God heeft immers Zijn Zoon gegeven, opdat diegenen die dat geloven eeuwig leven hebben en in vrijheid met de Heer leven. In 1 Korintiërs 3:17 staat "*... **waar de Geest des Heren is, is vrijheid".*** Om in die vrijheid in te gaan en daarin volledig te kunnen functioneren, is het belangrijk dat je je last achter je laat of zogezegd bij Jezus, bij het kruis van Golgotha laat liggen. 'Het is volbracht' riep Jezus

daar uit. Je mag vrij zijn van alles wat gebeurd is of wat je gedaan hebt of wat je juist niet gedaan hebt. Je hoeft er niet meer onder gebukt te gaan.
Het is zelfs noodzakelijk om niet meer achteruit te kijken naar wat gebeurd is of wat gedaan is of juist niet gedaan. Van wie achterom kijkt, kijkt op dat moment niet vooruit. In Lucas 9:62 zegt Jezus zelfs daarover: *62* ***Wie de hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor het koninkrijk van God.'***
Het is dus belangrijk om je aardse last af te leggen en Jezus na te volgen. Je kan je daarmee volledig bezighouden met wat God van je vraagt. Niet het aardse juk (wat mensen van je verwachten) of aardse lasten dragen, maar gaan leven als kind van God (vanuit wat God verwacht) in Zijn Koninkrijk. Dat betekent overigens niet dat je geen 'aardse' baan of bezigheden zou mogen hebben. Integendeel: Paulus pleit er zelf voor dat *iedereen in zijn eigen levensonderhoud voorziet.* Het gaat erom dat je er *niet door belast* raakt. En dat je altijd weet dat voor jou God op nummer 1 staat en de rest bijzaak is en daar ook naar handelt.
Is het leven als kind van God dan niet zwaarder dan leven zonder God? Nee, Jezus zegt dat Zijn juk zacht is en Zijn last licht. Lees Matteüs 11: 28-30: *28* ***Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal ik jullie rust geven.*** *29* ***Neem mijn juk op je en leer van mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden,*** *30* ***want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'***

Is een beetje je last afleggen genoeg, of is het belangrijk *alle* last af te leggen?!
Opmerkelijk is dat de Hebreeënschrijver spreekt over *alle* last. Het gaat dus niet om een beetje minder, maar alles!
Waar ik aan moet denken als beeld hierbij is een luchtballon, die aan de grond gehouden wordt door 'last', door gewichten. En het enkele feit dat één van die gewichten afgegooid wordt, maakt nog niet dat hij gaat vliegen. Hij gaat pas vliegen als alle gewicht (of althans voldoende gewicht) is afgeworpen. Zo kunnen wij ook pas goed en volledig functioneren in het hemelse Koninkrijk van God als we *niet meer gebonden zijn aan aardse zaken en alle aardse last afleggen!*

Dat het belangrijk is *al* je last af te leggen om het Koninkrijk van God te bereiken benadrukt Jezus n.a.v. een gesprek met een rijke jongeman. Na het gesprek waarop Hij hem oproept al zijn bezittingen te verkopen en het te geven aan de armen (en hij zal een schat in de hemel hebben) zegt Jezus tegen zijn discipelen in Mattheüs 19:24 NBV: *24* ***Ik zeg het jullie nog eens: het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te gaan dan voor een rijke om het koninkrijk van God binnen te gaan.'***
Als je dat zo leest, lijkt een kameel door een naald iets wat onmogelijk is. Hierbij moet je weten dat in die tijd in Israël een kameel (en een ezel) vaak werden gebruikt als 'lastdier' die veel bepakking op zijn rug kan dragen. Met 'het oog van de naald' bedoelt Jezus waarschijnlijk *een smalle poort* in de muur van Jeruzalem waarvan gezegd wordt dat die zo genoemd werd, waar kamelen alleen door konden als ze hun last (de bepakking) aflegden. Anders was de doorgang door die poort onmogelijk. Ook hier wijst Jezus dus op de noodzaak om je last (in dit geval: rijkdom aan goederen) af te leggen, zodat je vrij in zijn Koninkrijk kan gaan.
Waarom dat belangrijk is? Jezus zegt daarover in Mattheüs 6:19-21: *19* ***Verzamel voor jezelf geen schatten op aarde: mot en roest vreten ze weg en dieven breken in om ze te stelen.*** *20* ***Verzamel schatten in de hemel, daar vreten mot noch roest ze weg, daar breken geen dieven in om ze te stelen.*** *21* ***Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.***
Waar je schat is zal ook je hart zijn, zegt hij daarbij! Dat is de kern! Wie of wat zet je op 1 in je leven? Welke schat staat op nummer 1? Is dat God, of is dat je vrouw of man of je kinderen? Waar zorg je het meest voor? Is dat je schat in de hemel of je aardse bezittingen? Waar vul je je leven mee? Is dat wat God wil of wat je zelf wilt (je begeerten, verlangens)?
Kunnen we dan niet én-én? Kunnen we dan niet én op aardse zaken of andere personen gericht zijn én op God? Is er niet een 3e weg waar we onze aardse lasten en aardse schatten mee kunnen nemen? Die aardse schatten hoeven op zichzelf genomen niet erg te zijn, maar je moet er niet aan vast zitten. Je zult er uiteindelijk wel afstand van moeten kunnen doen.
En daarvoor is het nodig dat je een duidelijke keuze maakt. Het is niet én-én! Jezus gebruikt hiervoor wederom het beeld van een poort en schetst twee poorten en twee wegen. We lezen wat Jezus hierover zegt in de zgn. bergrede in Matteüs 7:13-14, NBV:
13 ***Ga door de nauwe poort naar binnen. Want de brede weg, die velen volgen, en de ruime poort, waar velen door naar binnen gaan, leiden naar de ondergang.*** *14* ***Nauw is de poort naar het leven, en smal de weg ernaartoe, en slechts weinigen weten die***

te vinden. Veel van ons zullen die poster van vroeger hierover nog wel kennen (daar is veel over te zeggen, maar niet nu).
Leven met God vraagt dus een keuze. Een keuze die mensen moeten maken tussen een leven dat gericht is op aardse genoegens (maar ook de ellende die daar het gevolg van kan zijn) en een leven dat gericht is op het volgen van God (en het leven dat daar het gevolg van is). In de praktijk is misschien de brede weg en de ruime poort makkelijker te vinden en vele massa's mensen gaan daar naar binnen. In eerste instantie lijkt dat het fijnst, maar het leidt uiteindelijk tot allerlei mogelijke ellende in dit aardse leven en daarna zelfs tot de ondergang. God wil echter dat het goed met je gaat op aarde, dat je gered wordt en dat je eeuwig leven hebt. Kies daarom voor die smalle poort die tot het leven met God leidt. Laat je last achter bij de poort en treed binnen in het leven in vrijheid in het Koninkrijk van God. AMEN!
De MP3 vind je HIER:
https://www.hoger-op.nl/_downloads/38b0d466ed09375e055fb0f9f301bda8

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij is ***op 15-11*** *voor no. 11 van jaargang 6, november 2026****. Verschijning: plusminus 20-25 november 2026.***

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:
https://www.hoger-op.nl/gemeenten (17x)
https://www.hoger-op.nl/links (13x)

COLOFON

Doel:
'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen. Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud. We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine
'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website https://www.hoger-op.nl (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.*

Redactie: Jildert de Boer
E-mail: redactie@hoger-op.nl
Tel. 06-27269342
Vormgeving: Henk Verbeek

Redactie

GEDICHT

Misschien zijn er van die dágen, dat je zegt:
'Heer… doet Ú voor mij het licht aan
want ik heb even geen krácht meer,
geen moed… want mijn hárt doet zo'n zeer!
Het zijn momenten van verdriet,
het zijn moménten... die niemand ziet!'
'Maar toch Heer, U bént er, U was er, U zal er zijn
want… U zíet het hart, U ziet de pijn!

Dan intens liefdevol spréékt U…:
'Mijn geliefd kind, mag Ik er ook nú, voor jou zijn?
Geef Mij dan je hánd mijn kind, geef Mij je pijn
want Ik maak jou daarvan vrij… gelóóf je Mij?'

'Weet mijn kind, dat Ik je zal kóesteren en bewaren
en waar je ook gáát… Ik ben erbij
want elke dag steeds weer opnieuw,
ben Ik de Herder voor jouw ziel!
Dus kijk omhóóg en houd je vast aan Mij
dan kun je weer ádemen en leven want...
dan ben je vrij!

Hanny Laurita

